

Organizace a fungování Europolu

The Organisation and Functioning of Europol

Bc. Martin Vaněk

Diplomová práce
2016

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta aplikované informatiky

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta aplikované informatiky
akademický rok: 2015/2016

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Martin Vaněk**
Osobní číslo: **A14439**
Studijní program: **N3902 Inženýrská informatika**
Studijní obor: **Bezpečnostní technologie, systémy a management**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Organizace a fungování Europolu**
Téma anglicky: **The Organisation and Functioning of Europol**

Zásady pro vypracování:

1. Popište vznik, právní základ, úkoly a fungování Europolu.
2. Rozvedte organizaci a fungování Europolu.
3. Popište ochranu osobních údajů a počítačový informační systém Europolu.
4. Zvýrazněte význam národních jednotek.
5. Uvedte možnosti spolupráce v souvislosti s ochranou hranic Evropské unie v rámci imigrační vlny.

Rozsah diplomové práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování diplomové práce: tištěná/elektronická

Seznam odborné literatury:

1. ANDOURA, S. a P. TIMMERMAN. Governance of the EU: The Reform Debate on European Agencies Reignited [online]. European Policy Institutes Network, 2008.
2. BUSUIOC, M. and GROENLEER, M. L.P. : Beyond Design – The Evolution of Europol and Eurojust 2013.
3. FIALA, Vlastimil a kol. Teoretické a metodologické problémy evropské integrace. V Olomouci: Periplum, 2007, Studie a analýzy (Periplum).
4. FRONTEX a jeho role v ochraně hranic EU. Středoevropské politické studie [online]. 2010, XII.(2-3), 183-201 [cit. 2016-02-04]. ISSN ISSN 1212-7817. Dostupné z: <http://www.cepsr.com/clanek.php?ID=416>.
5. NEAL, Andrew W. Securitization and Risk at the EU Border: The Origins of FRONTEX. Journal of Common Market Studies [online]. 2009, 47(2), 333-356 [cit. 2016-02-04]. Dostupné z: <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1468-5965.2009.00807.x/epdf>.

Vedoucí diplomové práce:

JUDr. Vladislav Štefka

Ústav bezpečnostního inženýrství

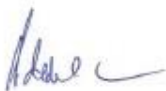
Datum zadání diplomové práce:

5. února 2016

Termín odevzdání diplomové práce:

16. května 2016

Ve Zlíně dne 5. února 2016

doc. Mgr. Milan Adámek, Ph.D.
děkan

doc. RNDr. Vojtěch Křesálek, CSc.
ředitel ústavu

Jméno, příjmení: Bc. Martin Vaněk

Název diplomové práce: Organizace a fungování Europolu

Prohlašuji, že

- beru na vědomí, že odevzdáním diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby;
- beru na vědomí, že diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k prezenčnímu nahlédnutí, že jeden výtisk diplomové práce bude uložen v příruční knihovně Fakulty aplikované informatiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně a jeden výtisk bude uložen u vedoucího práce;
- byl jsem seznámen s tím, že na moji diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona mohu užít své dílo – diplomovou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen připouští-li tak licenční smlouva uzavřená mezi mnou a Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně s tím, že vyrovnání případného přiměřeného příspěvku na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše) bude rovněž předmětem této licenční smlouvy;
- beru na vědomí, že pokud bylo k vypracování diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tedy pouze k nekomerčnímu využití), nelze výsledky diplomové práce využít ke komerčním účelům;
- beru na vědomí, že pokud je výstupem diplomové práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji,

- že jsem na diplomové práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.
- že odevzdaná verze diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Ve Zlíně, dne

.....
podpis diplomanta

ABSTRAKT

Práce se zabývá Europolem, jeho organizační strukturou a fungováním. Poskytuje informace o vzniku této agentury, hlavních cílech a odpovědnosti. Dále je popsán Informační systém Europolu, systém ochrany dat, agentura Frontex, je zvýrazněn význam národních jednotek a rozvedeny možnosti ochrany Evropských hranic. Práce se věnuje i pozici soukromých bezpečnostních služeb v rámci českých zákonů.

Klíčová slova:

Europol, Frontex, Rada Evropy, Evropský parlament, Informační systém Europolu.

ABSTRACT

This thesis deals with Europol and his organization and functioning. It provides information about its establishment, main objectives and responsibilities. The thesis describes a Europol Information System, data protection, EU Board Management Agency Frontex. It also highlights the importance of national units and elaborates on options of European borders protection. Thesis also informs about the position of private security services under Czech law.

Keywords:

Europol, Frontex, European Council, European Parliament, Europol Information System.

Prohlašuji, že odevzdaná verze diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Tímto bych chtěl poděkovat vedoucímu JUDr. Vladislavu Štefkovi za příkladné vedení při vytváření diplomové práce a za mnoho cenných rad.

OBSAH

ÚVOD	9
I TEORETICKÁ ČÁST	10
1 VZNIK EUROPOLU	11
1.1 PRVNÍ KROKY	11
1.2 ZMĚNY V EVROPSKÉ UNII	13
1.2.1 Nový úřad, nové výzvy.....	13
1.3 ZMĚNA PRIORITY	14
1.4 HAAGSKÝ PROGRAM, POSÍLENÍ PRAVOMOCÍ.....	15
1.5 ROK 2005, ROK VELKÝCH ZMĚN	16
1.5.1 Managerská odpovědnost.....	19
1.5.2 Politická odpovědnost	20
1.5.3 Finanční odpovědnost	21
1.5.4 Právní odpovědnost.....	22
2 STRUKTURA AGENTURY	23
2.1 VEDENÍ.....	24
2.2 ZAMĚSTNANCI.....	25
2.3 TŘETÍ STRANY	27
2.4 HLAVNÍ CÍLE	28
2.5 ODPOVĚDNOST EUROPOLU	29
2.5.1 Evropský účetní dvůr ECA.....	29
2.5.2 Útvar interního auditu IAS	29
2.5.3 Funkce interního auditu IAF	30
3 OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ	31
3.1 SYSTÉM OCHRANY DAT	31
4 INFORMAČNÍ SYSTÉM EUROPOLU	33
4.1 ANALYTICKÉ PRACOVNÍ SOUBORY	33
4.2 INFORMAČNÍ BEZPEČNOST	34
4.3 SIENA	35
5 FRONTEX	39
II PRAKTICKÁ ČÁST	43
6 VÝZNAM NÁRODNÍCH JEDNOTEK	44
6.1 ZPRAVODAJSKÉ SLUŽBY	45
6.2 VÝHODY NÁRODNÍCH JEDNOTEK.....	46
7 OCHRANA EVROPSKÝCH HRANIC	48

7.1	AZYLOVÁ POLITIKA	49
7.1.1	Návrh řešení azylové politiky.....	50
7.2	POSÍLENÍ ROLE FRONTEXU A EUROPOLU	52
7.3	DOHODY S TŘETÍMI STRANAMI	53
8	POZICE SOUKROMÝCH BEZPEČNOSTNÍCH SLUŽEB.....	56
8.1	NEDOSTATKY V SOUČASNÉ LEGISLATIVĚ.....	57
8.2	BUDOUCÍ ROZVOJ BEZPEČNOSTNÍCH ČINNOSTÍ	58
9	DOTAZNÍK	60
	ZÁVĚR	61
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	63
	SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	67
	SEZNAM OBRÁZKŮ	69
	SEZNAM TABULEK.....	70
	SEZNAM PŘÍLOH.....	71

ÚVOD

Vývoj v Evropě po Druhé světové válce zapříčinil stále silnější propojení států ve snaze zabránit tak dalším válečným konfliktům na území Evropy. Původním záměrem bylo zvýšení ekonomické spolupráce mezi státy. Postupný vývoj, přes Evropské hospodářské společenství až k dnešní podobě Evropské unie, ukázal potřeby rozvoje spolupráce v mnoha různých oblastech. Jednou z těchto oblastí bylo udržení bezpečnosti v Evropě a rozvinutí informační spolupráce mezi jednotlivými státy. To byl základní předpoklad pro vznik organizace pro spolupráci policejních sborů členských států, později nazývanou jako Euro-pol.

Práce postupně rozebere vznik této zpočátku organizace, později agentury. Bude se věnovat mezinárodním úmluvám v rámci Evropské unie, které ovlivnily zásadním způsobem vývoj této agentury, a samotnému vývoji v oblasti Evropského kontinentu. Dále rozvede strukturu Europolu, její odpovědné vedoucí a složení zaměstnanců, hlavní cíle agentury a smlouvy o spolupráci se třetími stranami.

V další části se práce věnuje Informačnímu systému Europolu, jeho vývoji z pohledu množství poskytovaných informací a možnostem, které uživatelům nabízí. Důležitou částí je také zhodnocení fungování systému z pohledu bezpečnosti v poskytování osobních údajů a utajovaných skutečností a nakládání s nimi. Práce ukáže možnosti zadávání požadavků do síťové aplikace SIENA a následnou zprávu pro ostatní členy Europolu, tedy styčné osoby jednotlivých členských států a třetích stran.

Důležitá je rovněž zmínka o agentuře Frontex, která byla založena v důsledku podepsání Schengenských dohod a působí v oblasti ochrany vnější hranice Evropské unie.

V praktické části práce zhodnotí význam národních jednotek a jejich nenahraditelný přínos v otázce bezpečnosti státu. Posoudí se současná ochrana Evropských hranic a navrhne se budoucí postup v několika směrech, které by mohly zlepšit situaci v Evropské unii. Dále práce rozebere problematiku současných soukromých bezpečnostních služeb a vyzdvihne důvody pro zavedení zákona o bezpečnostní činnosti.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 VZNIK EUROPOLU

Myšlenka na vytvoření spolupráce mezi evropskými policejními silami v boji proti mezinárodnímu zločinu je tak stará, jako zmínka o vytvoření evropského společenství samotného. První základy vedoucí ke vzniku Europolu můžeme najít již v 70. letech 20. století. Po několika teroristických činech, z nichž nejvýznamnějším bylo vzetí rukojmích a následný masakr na Olympijských hrách v Mnichově v roce 1972, se vlády Evropských zemí rozhodly zlepšit informační spolupráci ministrů vnitra a justice států Evropského společenství. Díky neschopnosti Interpolu v té době účinně pomáhat evropským zemím v boji proti terorismu se vytvořila informační spolupráce pod názvem Terrorisme, Radicalisme, Extrémisme, Violence Internationale (TREVI, Terorismus, radikalismus, extremismus a mezinárodní násilí). Její činnost započala 29. června roku 1976. Hlavním cílem byl boj proti mezinárodnímu terorismu a obchodu s drogami. Ministři vnitra a spravedlnosti Evropského společenství se měli scházet dvakrát ročně a domlouvat společnou strategii [1].

1.1 První kroky

V rámci skupiny TREVI se již v prvních pár letech působení začalo mluvit o tom, jak formovat policejní spolupráci v rámci Společenství. Tyto debaty jistě podpořila i Schengenská dohoda, kterou 14. června 1985 podepsalo pět členů (Francie, Německo, Belgie, Nizozemsko a Lucembursko). Na základě smlouvy bylo umožněno postupné odstraňování kontrol na hranicích signatářských států. V roce 1991 na evropském summitu v Lucemburku jako první s konkrétní zmínkou o evropské policejní síle přišel německý kancléř Helmut Kohl. Chtěl vytvořit Evropskou policejní agenturu po vzoru amerického Federal Bureau of Investigation (FBI, Federální úřad pro vyšetřování). Tím také rozproudil debatu mezi členy o tom, jak nejlépe společně postupovat v boji s trestnou činností a zaručit bezpečnost. Až v Maastrichtské smlouvě z roku 1992 došlo k dohodě, kdy se ukotvil jeden ze tří pilířů nové Evropské unie v podobě Policejní a soudní spolupráce [3].

Obrázek 1. Zasedání v Maastrichtu [24].

Tento pilíř se zaměřuje na justiční spolupráci mezi členskými státy, a to především ve spolupráci ministerstev, soudních, policejních a celních orgánů, usnadňuje vydávání trestně stíhaných nebo odsouzených osob do zahraničí. V současnosti do něj spadá European Police Office (Europol, Evropský policejní úřad), European Union's Judicial Cooperation Unit (Eurojust, Jednotka Evropské unie pro justiční spolupráci) a European Anti-Fraud Office (OLAF, Evropský úřad pro boj proti podvodům) [3].

V rámci policejní spolupráce se v roce 1994 vytvořila Europol Drug Unit (EDU, Protidrogová jednotka Europolu), která ovšem neměla pravomoci zasahovat přímo, ale pomáhala národním policejním složkám při vyšetřování trestné činnosti. Europol v této době měl pouze několik zaměstnanců a zástupce z každého členského státu. Spolupráce postupně rostla a rozšířila se do dalších oblastí, především do nadnárodní trestné činnosti, terorismu, organizovaného zločinu a tak dále. Bylo také rozhodnuto, že sídlo této instituce bude umístěno v Haagu, městě s Mezinárodním soudním dvorem, tedy městě zapojeném do mezinárodního práva a pořádku. Maastrichtská smlouva byla schválena v roce 1995 a v platnost vstoupila 1. října 1998 po ratifikaci všech členských států. Každý člen měl v rámci smlouvy určit jednu či dvě styčné osoby pro komunikaci mezi příslušnými orgány své země a Europolem [2].

1.2 Změny v Evropské unii

Druhá polovina devadesátých let přinesla pro Evropskou unii řadu změn. V roce 1995 stoupl počet členských států z 12 na 15, kdy přistoupilo Rakousko, Finsko a Švédsko. Roku 1997 byla podepsána Amsterodamská smlouva, která především začlenila Schengenskou dohodu do zákonů Evropské unie a tím v podstatě zrušila vnitřní hranice mezi signatářskými státy, kromě dvou členských států Irsko, Velké Británie a dvou států mimo Evropskou unii - Islandu a Norska.

Tím došlo ke zjednodušení páčání trestných činů v mezinárodním měřítku. Možnost volně se přesouvat do jiných států ovšem podle dohod neznamena vyhnout se odpovědnosti, Amsterodamská smlouva totiž obsahuje ustanovení o přeshraniční policejní a justiční spolupráci. Tím se přesunula hlavní role při koordinaci policejní spolupráce v rámci Evropské unie právě na Europol. Na příštím zasedání Evropské rady v Tampere v říjnu 1999 bylo rozhodnuto o zřízení společných vyšetřovacích týmů a posílení postavení Europolu [2].

1.2.1 Nový úřad, nové výzvy

Europol začal plně fungovat 1. července 1999 poté, co byla zavedena řada právních předpisů. Nadále se již neměl zabývat pouze drogovou činností, terorismem a nadnárodním organizovaným zločinem, ale také zneužíváním dětí a paděláním peněz. Měl již pravomoci uzavírat dohody o spolupráci s dalšími zeměmi a mezinárodními organizacemi. Tím se stal plnohodnotným partnerem pro záležitosti uvnitř Evropské unie, ale i mimo ni. Od samého začátku byl Europol stavěn před celou řadu problémů, zahrnujících i nestabilní situaci v Balkánském regionu, kde docházelo především k obchodu s drogami, nedovolenému přistěhovalectví a jinému organizovanému zločinu [4].

Spolupráce států v rámci informační výměny byla zdlouhavá a složitá. Prostředkem k řešení základních komunikačních potíží byly rychle se rozvíjející informační technologie. V listopadu 1999 bylo uspořádáno fórum, na které byli přizváni policejní experti, odborníci na bezpečnost, justiční bezpečnostní odbor, akademické elity a soukromý sektor. Výsledkem jednání bylo, že represe samotné nejsou dostatečnou formou prevence organizovaného zločinu ani nevedou k jeho snížení. Fórum dospělo k závěru, že politika prevence trestné činnosti by měla přistupovat k problému multidisciplinárně a zahrnovat opatření na místní, národní a mezinárodní úrovni. [4].

Obrázek 2. Současné sídlo Europolu v Haagu v Nizozemí [25].

1.3 Změna priorit

Právní postavení a struktura organizace byly popsány v Hlavě V. Amsterodamské úmluvy. Tím se stanovila struktura organizace, její vedení a odpovědnost. Členské státy měly stejnou příležitost říct, jakým směrem by se organizace měla ubírat. V prvním roce prodělal Europol přechod ze strategických na operační aktivity, byla zřízena nová oddělení a zahájilo se tak působení v nových oblastech trestné činnosti, mimo jiné také ve spolupráci se třetími zeměmi. Rok 2001 přinesl poměrně radikální reorganizaci, kdy tři operační oddělení byly sloučeny do jednoho pod názvem Oddělení závažné trestné činnosti. Ovšem ve všech úmluvách bylo klíčovým slovem „informace“ a tak byl v prosinci roku 2000 a později i v Rhodské vizi v roce 2003 stanoven základní směr organizace, a to příjem, výměna a analýza informací. Tak se stal Europol centrem pro výměnu zkušeností, vývoj, analýzu, kooperaci a podporu ve vztahu k boji proti mezinárodnímu organizovanému zločinu. Zajímavostí je, že logo Europolu představuje část pavoučí sítě [4].

Obrázek 3. Logo Europolu [26].

1.4 Haagský program, posílení pravomocí

V roce 2004 Evropská rada na svém zasedání přijala víceletý program vedoucí k naplnění cílů obsažených v Amsterodamské smlouvě, kterým byl společný svobodný a bezpečný prostor. Program vyzval členské státy, aby umožnily Europolu hrát klíčovou roli v boji proti závažnému přeshraničnímu organizovanému zločinu a aby přijaly a zavedly řadu legislativních opatření, která by poskytla organizaci potřebná kvalitní data a dovedla by členské státy k bližší spolupráci. Haagský program navrhnul několik cest, s jejichž pomocí by mohla být naplněna spolupráce v oblasti sblížení zpravodajských služeb v rámci Evropské unie. První krok vedl ke zřízení útvaru Organised Crime Threat Assessment (OCTA, Posouzení hrozeb organizovaného zločinu). Aby byl Informační systém Europolu aktuální a pracoval bez zpoždění, měla organizace prostřednictvím rady Europolu a členských států pomoci v rozvoji kvality poskytování údajů z oblasti vynucování práva. Hlavním přínosem Haagského programu bylo ujednání členských států o úzké spolupráci organizace Europol, Eurojust a jiných orgánů v oblasti vynucování práva. To zahrnovalo výslovný odkaz na Joint Investigation Team (JITs, Společné vyšetřovací týmy). Formulace dohod v Haagském programu ovšem odrážela opatrnost členských států, která byla způsobena doprovodným závazkem ke zřízení společných vyšetřovacích týmů JITs a k rozvoji organizací Europol a Eurojust. Právní základ pro účast Europolu v JITs byl položen až později v dekadě.

V rámci programu byla přehodnocena role skupiny evropských policejních prezidentů. Byli vyzváni, aby se více věnovali praktické spolupráci mezi policisty, celními úřady a Europlem a posílili ji. V návaznosti na tyto kroky byl zaveden Comprehensive, Operational, Strategic Planning for the Police (COSPOL, Komplexní, provozní a strategické plánování pro Policii) [4].

V rámci Amsterodamské úmluvy byl Europol oprávněn hledat nové partnery pro spolupráci i v nečlenských státech Evropské unie a mezinárodních organizacích a připravovat bilaterální smlouvy o budoucí spolupráci [4].

Dosud byl výkonný ředitel Europolu zodpovědný hlavně za rutinní záležitosti organizace v podobě získávání a rozdělování rozpočtu, výběr a najímání personálu. Zde měly ovšem velké slovo i členské státy, které dosud Europol financovaly. Pozice ředitele byla v důsledku mnoha překážek při provádění pracovního pověření prozatím slabá, zejména z důvodu značné byrokracie. Role Europolu spočívala stále ve výměně informací v rámci zpravodajských činností členských států. Pro získání informací bylo ovšem potřeba získat povolení od samotných členských států a stejně tak vydání informací jednotlivým státům musel povolovat. Proto výkonnost tohoto systému zatím neodpovídala Evropské organizaci [7].

Vše se začalo postupně měnit až v březnu roku 2000, kdy Rada pověřila ředitele Europolu, aby zahájil jednání o přístupových dohodách s dvaceti třemi nečlenskými státy Evropské unie a třemi mezinárodními organizacemi. Rada nařídila Europolu, aby upřednostňoval kandidátské státy Evropské unie, partnery Shengenských dohod Island, Norsko, Švýcarsko a Interpol. Následně byl uspořádán seminář pro zástupce států mimo Evropskou unii a mezinárodní organizaci. Na konci roku 2004 bylo sepsáno a vstoupilo v platnost sedm operačních a deset strategických dohod. Strategické dohody zavazovaly obě strany vyměňovat si veškeré informace s výjimkou osobních údajů, zatímco operativní dohody umožňovaly i výměnu osobních údajů [4].

1.5 Rok 2005, rok velkých změn

Rok 2005 byl v mnoha ohledech pro Europol klíčový. Na jaře tohoto roku byl zvolen nový ředitel, ale především byl ovlivněn přílivem nových členských států. Tyto velké změny ve fungování organizace konečně začaly přinášet ovoce. Důležitým datem i pro Českou repub-

liku se stal 1. květen roku 2004, který znamenal začlenění do Schengenského prostoru, otevření mnoha nových trhů, zjednodušení především exportu českých firem, nalezení partnerů v mnoha různých oblastech a především podporu českého hospodářství. Vstup nových členských států do Evropské unie znamenal pro Europol přísun dalších forem organizovaného i přeshraničního zločinu. Ovšem nově přichozí státy již měly své systémy, znalosti a dovednosti v boji proti těmto oblastem trestné činnosti. Organizace zaznamenala velký nárůst zkušeností a obohatil se fond odborných znalostí. Noví členové byli zapojeni do organizace a struktury Europolu tím, že poskytl mnoho cenných příspěvků k práci organizace a ta také učinila další kroky k tomu stát se centrem boje proti zločinu v Evropě [5].

Pořádání mnoha důležitých setkání v Bruselu i podpora členských států v boji proti závažnému organizovanému zločinu v Evropské unii vedla k postupnému zvýšení důvěry v Europol mezi předními politickými špičkami členských států. To bylo také potvrzeno rozhodnutím Rady z roku 2005, kdy se organizace stala hlavním úřadem v boji proti padělání eura. V sídle Europolu bylo zřízeno hlavní celosvětové kontaktní místo proti padělání eura. Informační systém Europolu se pomalu stával výkonnějším díky rychlejší a efektivnější výměně dat mezi národními policejními složkami. Výměna informací pokračovala v postupném růstu. Když se v říjnu roku 2005 stal informační systém dostupným pro všechny členské státy, posunula se Evropa k jednotnému a automatizovanému systému boje proti mezinárodnímu zločinu [5].

Současně s nově přichozími státy se změnilo i financování Europolu. Jeden z dřívějších úkolů organizace byl obstarat si financování provozu. Peníze proudily především od původních členských států, které tak měly vliv na organizaci jednak finanční, jednak informační. Negativním důsledkem tohoto způsobu financování bylo snížení statusu Europolu jako mezinárodní organizace. Proto se organizace přesunula pod výbor Evropské Komise, začala být financována z evropských peněz a tím se omezil i vliv členských států. Poté co vstoupila v platnost úmluva o Europolu, výkonný ředitel byl plně pověřen výběrem personálu. Státy již neměly slovo při výběru vrcholného vedení organizace a snažily se alespoň tlačit na vyrovnané zastoupení národností. Čím vyšší pozice, tím více se státy snažily prosadit svého kandidáta, což trvá dodnes. Nicméně ambice politiků se neshodovala s pohledem národních sborů v koordinaci s Europlem. To vyústilo v paradoxní situaci. Aby byl informační systém účinný, členské státy do něj měly přidávat informace a sdílet je

s ostatními. Avšak malá informační podpora ze strany národních policejních sborů neumožnila demonstrovat přidanou hodnotu systému. Organizace tak přinášela pouze informace, které se daly sehnat i jinak a státy tak plně nevyužívaly potenciál organizace při výměně informací [7].

V dubnu roku 2007 vstoupily v platnost tři protokoly měnící Úmluvu o Europolu. Ten dostal mandát k potírání praní špinavých peněz, a to jako celku, bez ohledu na to, z jaké činnosti k tomuto zločinu dochází. Dánský protokol uvedl mnoho změn právě v této Úmluvě. Europol začal nahrazovat široce používaný informační systém Info-Ex za novou generaci komunikačních nástrojů, Secure Information Exchange Network Application (SIENA, Síťová aplikace výměny bezpečnostních informací). Tato aplikace vstoupila na půdu Europolu poprvé v roce 2009. V roce 2008 webová stránka o kriminálních zločinech vstoupila na internet propojením se systémem SIENA a začleněním European Network of Forensic Science Institutes (ENFSI, Evropská síť forenzních institucí). ENFSI je multidisciplinární věda zabývající se těly obětí, především výzkumem, vyšetřováním a všemi ostatními aspekty forenzního procesu. ENFSI již delší dobu spolupracovalo s Europolem v několika speciálních pracovních skupinách zaměřených na forenzní výzkum, včetně DNA, palných zbraní a obchodování s jaderným materiálem. Aplikace umožnila sdílet vědomosti a různé vyšetřovací postupy napříč celým spektrem forenzních věd. Týmy využívaly nové a moderní postupy svých kolegů ze všech oblastí. Díky tomu započala podpora Evropského projektu „Vývoj standardů při ohledání místa činu“ [5].

Doposud stále platilo, že na organizaci bylo pohlíženo spíše jako na „list přání“ než na relevantní organizaci. Kritika se na Europol snášela delší dobu. Byla způsobena nedostatečným poskytováním informací od členských států a tlak se delší dobu stupňoval. Organizace musela odpovídat na otázky jako „Kde je nějaký výsledek za ty peníze, co jsme vám poskytli?“, „Pochybujeme o kvalitě vaší práce!“ a podobně. To všechno musela organizace zvládnout, než se situace pro Europol začala vyvíjet příznivěji. Ke změně přispěl především tehdejší ředitel, který prohlásil, že Europol směřuje posledních 20 let stále stejným směrem a informace stále nejsou využívány pro mezinárodní kooperaci. Změnu tehdejšího stavu považoval za největší výzvu pro organizaci. Tento projev zaujal Madrid a Londýn, kde se přehodnotila současná situace a došlo se k závěru, že Informační systém Europolu není využíván tak, jak by mohl. Začalo se usilovat o překonání této mezery skrz vytvoření Standing Committee on Operational Cooperation on Internal Security (COSI, Výbor pro

operativní spolupráci v oblasti vnitřní bezpečnosti). Tento výbor pod sebou skrýval Euro-pol, Eurojust, EU Border Management Agency (Frontex, Evropská agentura pro ochranu hranic) a OLAF. Hlavní myšlenkou bylo posílit Europol a jeho informační pozici oproti členským státům za přispění informací z ostatních agentur a probíhajících vyšetřování [7].

Posílení pozice Europolu bylo odůvodněné mimo jiné i skutečností, že ostatní partneři jako Spojené státy americké upřednostňují komunikaci s jedním centrálním úřadem před multi-laterální koordinací. Podporou členských států ve zlepšování schopnosti shromažďovat a analyzovat informace se Europol podílí, byť nepřímou, na překonání právních a kulturních rozdílů. Ty stále mezi jednotlivými členy přetrvávají a udržují tak nedůvěru mezi národními policejními sbory a Europolem [7].

1.5.1 Managerská odpovědnost

Managerská rada Europolu se setkává šestkrát ročně, což je nejvíce ze všech ostatních evropských agentur, které se setkávají dvakrát až čtyřikrát za rok. Organizace vydává také výroční zprávu a údaje o rozpočtu. Je také její povinností pravidelně informovat výbor o prioritách schválených radou Europolu, o externích vztazích a také zpracovávat pravidelná hodnocení činnosti. Složení správní rady Europolu není veřejné, jak je běžné u ostatních agentur. Nejsou zveřejňovány kontaktní údaje a ani seznam členů. Rada Evropy se zveřejnění dříve pokoušela prosadit, ale Europol nechce tyto údaje poskytnout širší veřejnosti především z bezpečnostních důvodů. Každý členský stát má na managerských radách Europolu zastoupení tří až čtyř členů, celkem se setkává přibližně sto účastníků. Účastníci rady byli toho názoru, že představenstvo bylo doposud zaměřeno především na možnosti řízení rady než na otázky týkající se strategických a provozních cílů agentury. Hlavními výstupy Europolu jsou strategické plány, méně provozní plány. To vyvolává pochybnosti o tom, do jaké míry je management schopný plnit jeho skutečnou práci. Vysvětlení spočívá ve velikosti rady, jejím složení, zastoupení různorodých zájmů a obtížnosti dosáhnout jakékoliv dohody o strategických, tzn. více citlivých otázkách. Nedostatek strategických cílů byl vnímán jako zásadní a proto byla přijata opatření. Nové rozhodnutí rady nyní výslovně uvádí, že její setkání je od toho, aby přijala strategii Europolu a že je v kompetenci předsedy rady Europolu specifikovat strategické otázky, kam bude agentura směřovat [7].

1.5.2 Politická odpovědnost

Agentura od svého provozního ucelení spadá pod Radu Evropy. Členské státy, které jednají prostřednictvím zástupců v radě Europolu tak ve výsledku přenášejí odpovědnost za Europol na Radu Evropy, která od samého začátku představovala konečnou odpovědnost politické hierarchie. Lisabonská smlouva zavedla významné kroky v podobě kontrolních schémat agentury, částečně jako důsledek kolapsu předchozí pilířové struktury. Byla posílena role Evropského parlamentu ve vztahu k agenturám bývalého třetího pilíře, která i po jeho ukončení stále přetrvává. Evropská Rada má několik mechanismů, jak sledovat činnost Europolu. Těmito mechanismy jsou výroční zpráva, rozpočtový výsledek, může si předvolat výkonného ředitele k vysvětlení. Toho také jmenuje a může jej odvolat. Ředitel je také pravidelně zván na Radu Evropy, aby prezentoval výroční zprávu nebo odpovídal na položené otázky. Rada při těchto jednáních také schvaluje uzavření dohod s třetími zeměmi, dalšími organizacemi Evropské unie a s mezinárodními organizacemi. Ředitel nemůže začít jednání či podepsat smlouvy bez předchozího projednání Radou. Ve členských státech stále přetrvává obava předat moc nadnárodní agentuře a ztratit tak na ni vliv. Pokulháva ovšem komunikace s Evropským parlamentem. Nedostatkem byl například chybějící mandát Evropského parlamentu zavolat si v případě potřeby ředitele Europolu k podání vysvětlení. Evropský parlament neměl páku na vedení Europolu, na rozpočet, ani na oblasti jeho působení. Na tyto skutečnosti pravidelně upozorňoval před schválením rozpočtu Europolu, ale vždy se setkal pouze s ignorací. Evropský parlament také nehrál roli při shromáždění Europolu, to znamená, že neměl možnost konzultovat smlouvy a přístupové fáze s ostatními zástupci členských států. Jeho žádosti o změny či doplnění k právním úkonům byly ignorovány. To se začalo měnit pravidelnými schůzkami mezi členy parlamentu a zástupci Europolu, stejně tak pomohla slyšení ředitele před příslušným výborem The Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (LIBE, Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní záležitosti). Tím se stále zvyšovala demokratická odpovědnost. Mimo jiné Rada výslovně stanovila pravidelná slyšení před Evropským parlamentem a provedení vnitřního auditu organizace. Došlo tak k vyrovnání pozice na úroveň ostatních agentur. Podpis Lisabonské smlouvy předal rozhodovací pravomoci Radě Evropy a Evropskému parlamentu, které mají nyní moc určit strukturu, fungování, oblast činností a úkoly Europolu v souladu s řádným legislativním procesem [7].

Obrázek 4. Jednání o Lisabonské smlouvě [27].

Po zkušenostech z jiných agentur z prvního pilíře se ukázalo, že Evropský parlament využil své pravomoci a zavedl povinnost schválení připravovaných kroků parlamentem. Podobně je tomu i v případě Europolu, kde byly zavedeny kontrolní a sankční mechanismy prostřednictvím odpovídajících výborů parlamentu. Naproti Výboru pro rozpočtovou kontrolu, který byl aktivní, ostatní výbory zaostávaly. Například slyšení ředitele Europolu před výborem LIBE se zúčastnilo pouze pár zákonodárců [7].

1.5.3 Finanční odpovědnost

Europol na rozdíl od jiných agentur nespadal pod hlavní finanční regulaci EU. Agentura měla svůj vlastní systém finanční odpovědnosti spadající výhradně pod Radu Evropy bez jakéhokoliv zásahu Evropského parlamentu. Systém kontroly je prováděn prostřednictvím finančního oddělení Europolu formou interního auditu a externím auditem realizovaným Výborem pro smíšený audit. Ve výsledku je Europol financován z rozpočtu Evropské unie stejně jako ostatní agentury, tím se také zvýšil vliv Evropského parlamentu, který má kontrolu nad přidělováním peněz této agentuře. Tento systém se stal jednotným, nicméně růstem odpovědnosti může dojít například k potenciálnímu přetížení [7].

1.5.4 Právní odpovědnost

Jak už je tomu zvykem, právní odpovědnost byla omezena. Právní systém v bývalém třetím pilíři nemohl dostatečně zajistit účinné a jednotné uplatňování právních předpisů. Systém soudní kontroly Evropské unie ve vztahu k Europolu byl z velké části odstraněn ze soudního dohledu. Důvody pro soudní přezkum měly být pouze v otázce, zda došlo ke splnění zákonnosti rozhodnutí a opatření přijatých Radou na podněty od členských států nebo od Komise. Závazné akty přijaté Europlem nespádají pod jurisdikci soudu a jsou zdánlivě zbaveny soudního přezkoumání. Jednotlivci upozorňovali na riziko, že tak bude agentura úplně mimo možnosti soudního postihu. Tento nedostatek byl zohledněn a napraven až v Lisabonské smlouvě. Soudní moci se explicitně udělily pravomoci na dohlížení nad agenturami jako je třeba Europol, Eurojust, European Police College (CEPOL, Evropská policejní akademie). Článek 263 Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU, Smlouvy o fungování Evropské unie) výslovně zavádí možnost soudního přezkoumání činnosti agentury ze strany Soudního dvora, Evropského parlamentu, Rady, Komise a Evropské centrální banky [7].

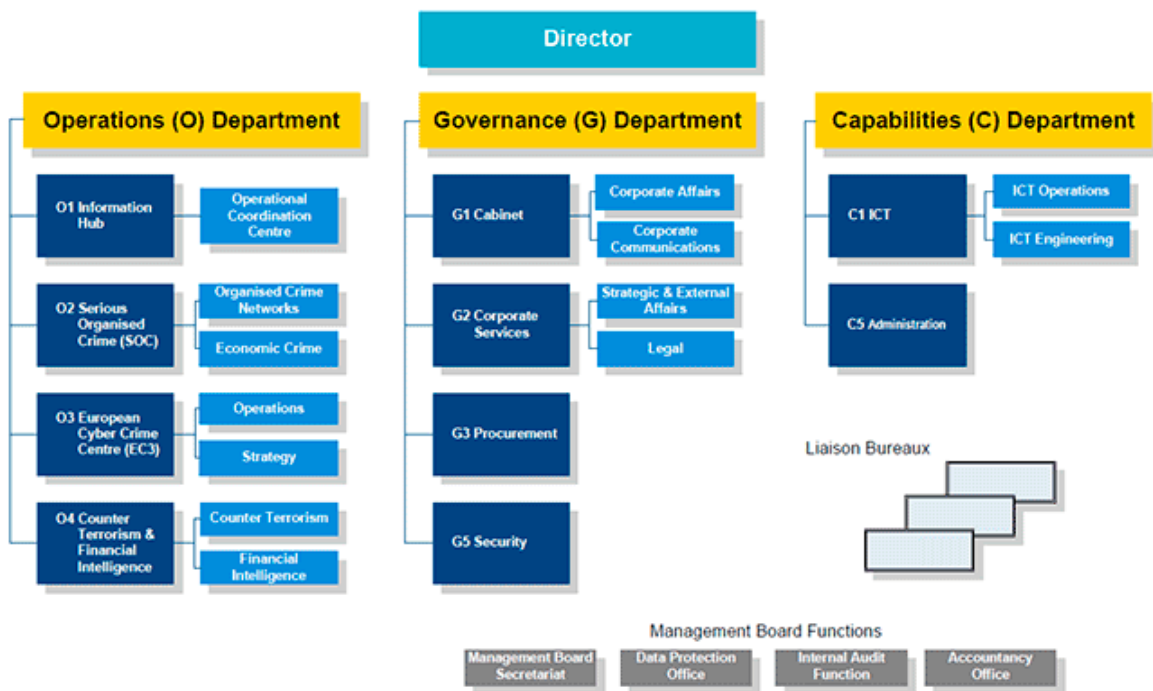

Obrázek 5. Účastníci na jednání o Lisabonské smlouvě [28].

2 STRUKTURA AGENTURY

V čele Europolu stojí ředitel, který je také právním zástupcem agentury a je volen Radou Evropské unie po obdržení stanoviska Správní rady Europolu. Ředitel je jmenován na dobu čtyř let, které mohou být jednou prodlouženy o další čtyři roky. Je odpovědný za správu Europolu, řízení personálu a plnění dalších úkolů rozhodnutí Rady Evropy nebo Správní rady Europolu [14].

Pod sebou má tři náměstky, kteří jsou zároveň vedoucími příslušných oddělení, a to Operativní oddělení, Řídící oddělení a Správní oddělení. Od 1. ledna roku 2010 se Europol stal plnohodnotnou Evropskou agenturou. Její současné organizační členění reprezentuje následující obrázek [12].

Obrázek 6. Organizační struktura Europolu [29].

2.1 Vedení

V současnosti je ředitelem Europolu jmenován **Rob Wainwright**. Pochází z Carmarthen, který leží ve Walesu ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska. Po vystudování pracoval následujících deset let jako zpravodajský analytik ve Spojeném království v oblasti boje proti terorismu a organizovanému zločinu. Díky těmto zkušenostem byl zvolen jako vedoucí Britského styčného úřadu pro Europol. Později také vedl Britský Národní centrální úřad pro Interpol. Jeho hlavní prioritou jako ředitele, kam byl dosazen v dubnu roku 2009, bylo soustředit své úsilí na prioritní oblasti trestné činnosti a dosáhnout úspor provozních nákladů. Během jeho funkčního období se počet případů řešených v Europolu zdvojnásobil a v roce 2014 dosáhl 35 tisíc. Portfolio Europolu se za jeho vedení výrazně rozšířilo v oblasti podpůrných nástrojů a služeb, například vytvořením Internet Referral Unit (IRU, Jednotka postupu na Internetu) a posílením práce v oblasti boje proti pašování osob [8].

Náměstek ředitele, vedoucí Operačního oddělení se jmenuje **Wil Van Gemert**. Pochází z Nizozemí, po vystudování pracoval jako policista, kde se postupně vypracoval a prošel mnoha odděleními. Od 12. ledna 2012 vedl Oddělení pro kybernetickou bezpečnost v Nizozemí, kde byl mimo jiné zodpovědný za nové National Cyber Security Centre

(NCSC, Národní středisko pro kybernetickou bezpečnost). Středisko pracuje na posílení holandské obrany v digitálním prostředí za využití spolupráce veřejného a soukromého sektoru. Od 1. ledna 2014 nastoupil do funkce náměstka ředitele jako vedoucí Operačního

oddělení. Nyní vede tým odborníků, specialistů a analytiků zabývajících se závažným organizovaným zločinem, terorismem a kybernetickým zločinem [9].

Dalším náměstkem ředitele je český zástupce **Oldřich Martinů** pracující v Řídicím oddělení. Připojil se k České policii v roce 1986. V roce 2007 se vypracoval až na post Prezidenta Policie České republiky. Chvíli působil i v oddělení Interpolu v České republice, čímž byl ovlivněn a jeho činnost jako Prezidenta byla zaměřena převážně do

oblasti policejní spolupráce v rámci Evropské unie. V roce 2009 byl povýšen prezidentem České republiky do hodnosti generálmajora. V listopadu 2011 byl jmenován Radou Evropy na post náměstka ředitele Europolu a vedoucího Správního oddělení [10].

Posledním třetím náměstkem ředitele je **Luis de Eusebio Ramos**, který pochází ze Španělska. Pracoval jako Ministr zahraničních věcí ve Španělsku, v politice vystřídal více míst. Vystudoval telekomunikační systémy a v roce 2012 byl jmenován do funkce výkonného poradce generálního ředitele národní policie. Zodpovídal za plánování

a vyhodnocování vnitrostátních informačních a komunikačních policejních systémů. Dohlížel také na řadu projektů souvisejících s bezpečností Evropské unie. Do Europolu nastoupil v srpnu roku 2015 jako vedoucí Správního oddělení. Zde je zodpovědný za informační a komunikační technologii, lidské zdroje a finance [11].

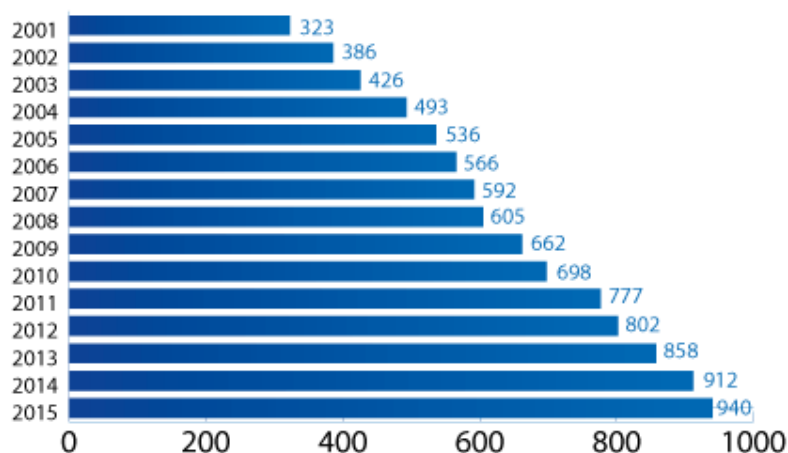
2.2 Zaměstnanci

Každý členský stát Evropské unie má svou Europol National Unit (ENU, Národní jednotku Europolu), která působí jako styčné místo mezi Europolem a příslušnými orgány členských států Evropské unie. Vedoucí těchto jednotek se setkávají v pravidelných intervalech, aby

vypomohli Europolu v provozních záležitostech a to z vlastního podnětu nebo na žádost Správní rady či ředitele. Každou členskou zemi zastupuje aspoň jeden odpovědný zástupce, který vykonává svou funkci v sídle Europolu a zastupuje zájmy své země v souladu s vnitrostátním právem jeho země. Pro zajímavost, rozdělení zaměstnanců Europolu podle pohlaví dosahuje 66,5 % mužů a 33,5 % žen podle statistik z roku 2015, což přináší do organizace pozitivní dopad [12].

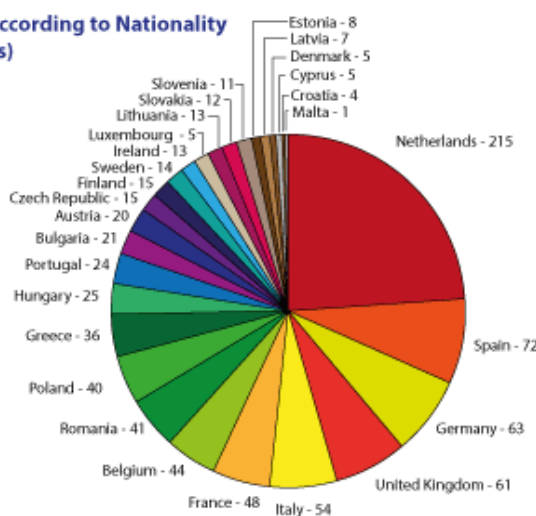
Europol Staff Numbers

including staff with employment contracts with Europol, Liaison officers from Member States and third states and organisations, Seconded National Experts, trainees and contractors.

Obrázek 7. Vývoj počtu zaměstnanců Europolu [12].

Europol Staff According to Nationality (Member States)

Obrázek 8. Počty zaměstnanců podle národnosti [12].

2.3 Třetí strany

Sídlo Europolu také poskytuje zázemí styčným osobám z dalších deseti zemí a organizací, které spolupracují na základě dohod o spolupráci se zeměmi mimo Evropskou unii. Mezi tyto státy s uvedeným počtem zaměstnanců patří:

Tabulka 1. Státy mimo EU a počet zaměstnanců [12].

Stát	Počet zaměstnanců
Albánie	1
Austrálie	3
Černá hora	1
Kanada	4
Kolumbie	2
Island	1
Indie	1
Makedonie	1
Moldavie	1
Norsko	3
Pakistan	1
Švýcarsko	3

Dalšími členy je organizace Interpol a donucovací orgány Spojených států amerických:

Bureau of Alcohol, Tobacco, Firearms and Explosives (ATF, Úřad pro alkohol, tabák, zbraně a výbušniny),

Drug Enforcement Administration (DEA, Národní úřad pro kontrolu obchodu s drogami),

Secret Service (USSS, Tajná služba),

Federal Bureau of Investigations (FBI, Federální úřad pro vyšetřování),

Immigration and Customs Enforcement (ICE, Imigrační a naturalizační úřad),
Internal Revenue Service (IRS, Daňová služba) [12].

Mimo to má Europol dva své styčné pracovníky vyslané do Washingtonu a jednoho do ústředí Interpolu v Lyonu ve Francii [12].

2.4 Hlavní cíle

Tento policejní orgán Evropské unie má za úkol především podporovat členské státy v boji a prevenci proti všem formám mezinárodní trestné činnosti a terorismu. Hlavní úlohou je dosažení bezpečnější Evropy prostřednictvím výměny a analýzy informací. Europol představuje především informační systém, chce využít všech příležitostí k dalšímu pokroku. Jeho tři hlavní cíle jsou:

- Fungovat jako hlavní podpůrný prostředek Evropské unie k vymáhání práva.
- Stát se prostředníkem pro předávání kriminalistických informací.
- Rozvíjet se jako Evropské odborné centrum vymáhání práva [13].

Na základě těchto cílů chce Europol maximalizovat hodnotu informací a zefektivnit spolupráci mezi ostatními agenturami, jako je Eurojust a Interpol. Dále chce podporovat a určit společné informační nedostatky a priority při vyšetřování, které budou mít zásadní význam při budoucí spolupráci. Europol se stane informačním střediskem a vybuduje účinnější platformu k operativnímu řešení bezpečnostních hrozeb. Proto bude nadále podporovat vývoj bezpečné výměny informací pomocí aplikace SIENA. Europol díky své propojenosti poskytuje nové techniky a postupy založené na inovacích s cílem usnadnit sdílení znalostí a provádět kvalitní školení ve specializovaných oblastech jako je padělání eura, terorismus nebo odstraňování drogových laboratoří. Agentura se bude zabývat případnými mezerami ve znalostech a dále odborností prostřednictvím podpory, poradenství a výzkumu. Školení v oblasti technická podpora prevence kriminality, vyšetřovací postupy, technické a kriminalistické metody a analýzy budou probíhat pravidelně. Plány jsou rozděleny do více cílů, o které se bude usilovat v průběhu příštích pěti let. Každý posun se projeví ve výroční zprávě a v plánech pro nadcházející rok. Posun se bude hodnotit prostřednictvím mechanismů řízení výkonu, zpráva o pokroku se předkládá dvakrát ročně Správní radě [13].

Při pohledu na fungování Europolu se dají definovat hlavní cíle jako:

- Získávat, shromažďovat a analyzovat informace a poznatky.
- Usnadnit výměnu informací mezi členskými státy.
- Asistovat národní vyšetřování.
- Přispět ke koordinaci společných operací.
- Vypracovávat hodnocení hrozeb, strategické analýzy a všeobecné situační zprávy [15].

2.5 Odpovědnost Europolu

Europol se řídí stejnými zásadami jako každá jiná agentura či instituce Evropské unie. Má odpovědnost monitorovat závazky a vyplácení výdajů, mít přehled o příjmech a nakládání s rozpočtem, řídí se tedy obecnými pravidly Evropské unie. Například roční účetnictví Europolu podléhá auditu, který provádí European Court of Auditors (ECA, Evropský účetní dvůr) [14].

2.5.1 Evropský účetní dvůr ECA

Evropský účetní dvůr poskytuje rozpočtovému orgánu prohlášení o věrohodnosti týkající se účetní uzávěrky a legálnosti a správnosti uskutečněných transakcí. Dvůr vypracuje výroční zprávu, která je spolu s odpověďmi vydávána v Úředním věstníku Evropské unie. Zpráva slouží především Evropskému parlamentu ke kontrole plnění rozpočtu Europolu na základě doporučení Rady. Evropský účetní dvůr může také kdykoliv předkládat připomínky ke specifickým otázkám, zejména ve formě zvláštních zpráv a zaujímat stanoviska na žádost jiných institucí Evropské unie (uvedených v čl. 13 Smlouvy o fungování Evropské unie) [14].

2.5.2 Útvar interního auditu IAS

Internal Audit Service (IAS, Útvar interního auditu) má úlohu především jako interní auditor pro agentury předkládající finanční nařízení použitelné pro stanovení souhrnného rozpočtu Evropské unie. Z širšího pohledu Útvar řeší otázky odpovědnosti a možných řešení společných postupů mezi podobnými agenturami [14].

Obrázek 9. Zasedání Evropského parlamentu [30].

2.5.3 Funkce interního auditu IAF

Internal Audit Function (IAF, Funkce interního auditu) působí v prostorách Europolu a spadá výhradně pod Správní radu Europolu. Posláním je poskytovat nezávislé a objektivní ověřovací a poradenské služby prostřednictvím interních auditů. IAF také radí Europolu v otázkách rizik pro organizaci [14].

3 OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Od roku 2013 začalo fungovat pod Europlem European Cybercrime Centre (EC3, Evropské centrum pro boj proti kyberkriminalitě). Vytvořením studií proveditelnosti ohledně Evropského informačního systému se ukázala potřeba silné ochrany osobních údajů. Tato ochranná opatření představují hlavní důvod, proč bylo centrum vybudováno v sídle Euro-
polu [15].

Od Evropského centra pro boj proti kyberkriminalitě EC3 se očekává, že:

- posílí a integruje provozní a analytické kapacity ve vyšetřování počítačové kriminality v Unii, včetně posílení spolupráce s členskými státy, mezinárodními partnery a soukromým sektorem,
- bude vyhodnocovat a sledovat stávající preventivní a vyšetřovací opatření v oblasti počítačové trestné činnosti,
- bude podporovat rozvoj vzdělávání a zvyšování povědomí v oblastech vymáhání práva, soudních orgánů a soukromého sektoru,
- usnadní hlášení kybernetických zločinů a zjednoduší následné zpracování a vyrozumění členských států prostřednictvím systému propojených národních výstražných platforem ve vztahu ke kybernetické trestné činnosti,
- zlepší spolupráci s European Network and Information Security Agency (ENISA, Evropská agentura pro bezpečnost sítí a informací) stejně jako národní Computer Emergency Response Teams (CERTs, Týmy řešící počítačové nouzové situace) v případech právně podložených odpovídajících aspektech kybernetické bezpečnosti [15].

3.1 Systém ochrany dat

S ohledem na důležitost jasných právních předpisů v oblasti ochrany osobních údajů zavedla Evropská unie silný právní rámec šitý na míru ochraně základních práv svých občanů. Hlavní nástroj ochrany dat se nachází v Nařízení 95/46/EC, které stanovuje základní pravidla pro zpracování a pohyb osobních údajů. Evropská komise navrhla komplexní reformu pravidel na ochranu dat. Legislativní výzvou v oblasti vymáhání práva je nezbytné vytvořit právní rámec, který bude vyvažovat základní hodnoty svobody a bezpečnosti.

V případě Europolu bylo předem jasné, že bude potřeba nastavit pravidla také, aby efektivně odpovídaly oběma stranám, a to jak z pohledu provozní potřeby Europolu, tak z pohledu individuálních práv na ochranu dat. Díky nastaveným právním předpisům má Europol jeden z nejsilnějších a zároveň nejvíce robustních rámců na ochranu dat v oblasti vymáhání práva. Hlavním důvodem tak úspěšného systému je uvědomění si potřeby poskytnout Europolu adekvátní pravomoci s ohledem na povahu a funkce Europolu, které jsou specifické a unikátní. Kromě toho je také nakládání s daty doplněno souborem prováděcích předpisů, zejména rozhodnutím Rady k zavedení Analysis work files (AWF, Analytické pracovní soubory), které upravují nakládání s analytickými pracovními soubory. AWF také dodržuje zásady Nařízení č. 45/2001 Evropského parlamentu v oblasti zpracování osobních dat. Standart Europolu v oblasti ochrany dat zakotvený v článku 27 ECD odpovídá i zásadám Úmluvy Rady Evropy 108 a Doporučením číslo R (87) 15 [15].

Legislativa ochrany dat v Europolu se tedy řídí následujícími úmluvami a nařízeními:

- Europol Council Decision (ECD, Úmluva o Europolu),
- Začleněné pravidla (např. AWF pravidla, Pravidla pro vztah se třetími stranami, Zásady důvěrnosti),
- Principy nařízení (ES) 45/2001,
- Úmluva Rady Evropy 108 (1981),
- Doporučení Rady Evropy R (87) 15 [15].

Tato pravidla umožňují prevenci a boj proti závažné organizované trestné činnosti a terorismu efektivním způsobem. Přitom jsou dodržovány i základní práva jednotlivců. Rovnováha mezi soukromím a bezpečností vždy byla nejdůležitějším aspektem, nicméně snaha najít ji například v kyberprostoru, se stala velmi náročnou vzhledem ke stále rostoucímu využívání šifrování a online nástrojů k posílení anonymity. Do budoucna bude cílem najít konstruktivní řešení jak udělat Internet otevřený a bezpečný a přitom vyvážit svobodu a bezpečnost [16].

4 INFORMAČNÍ SYSTÉM EUROPOLU

Zpracování dat v Europolu se provádí pomocí speciálně navrženého softwaru, důmyslných technik a sofistikované struktury. Jednou z hlavních databází Europolu je Europol Information System (EIS, Informační systém Europolu). Prostřednictvím něj mohou členské státy sdílet a získávat informace o osobách, událostech a nástrojích, které jsou spojeny s kriminálními případy (například podezřelí, zbraně, telefonní čísla, pasy, otisky prstů, DNA). Rozsah údajů, které mohou být zpracovány v EIS je omezen pouze na data, která jsou nezbytná pro efektivní práci Europolu. Data musí souviset s podezřelými, usvědčenými zločinci nebo osobami, u kterých existují důvodná podezření domnívat se, že spáchají trestné činy, které spadají pod Europol. Článek 12 (2) ECD obsahuje výčet typu dat, které mohou být uloženy a zpracovány: jméno, datum a místo narození, státní příslušnost, pohlaví, bydliště, profese, identifikační doklady, otisky prstů a profil DNA. Organizační a technologická ochranná opatření zajistí, že pouze údaje, které jsou v souladu s mandátem Europolu jsou přenášeny do EIS. Více než 200 000 záznamů lze najít v databázi EIS, přibližně 10 000 vyhledávání je prováděno každý měsíc. Data jsou uchovávána po dobu potřebnou, nejdéle však tři roky. Poté dochází k jejich přezkoumání, popřípadě mazání. Přezkoumání by mělo probíhat v každém případě, kdy se mazání dat vyžaduje, jako například osoba byla osvobozena a řízení proti ní bylo zastaveno [15].

4.1 Analytické pracovní soubory

Kriminální analýzy se provádí pomocí Analytických pracovních souborů AWF. Ty poskytují rámec pro operativní spolupráci v rámci Evropské unie. Oproti EIS jsou AWF zaměřeny na určité oblasti trestné činnosti. Analýzy jsou cílené na různá odvětví kriminality, například islamistický terorismus, obchodování s lidmi, praní špinavých peněz. Data a příslušné údaje se shromažďují v jednom prostředí. AWF se nevztahují pouze na podezřelé a zločince, i ty, které se zločin teprve chystají provést, ale také na kontakty, spolupracovníky, svědky, oběti a informátory. Může se zde ukládat a zpracovávat více údajů než v EIS. Ovšem také zde jsou nastaveny pravidla pro nakládání s údaji v tomto prostředí [15].

Přístup k jednotlivým souborům je striktně omezen podle příslušných Opening Orders (OO, Přístupová pravidla). Za prvé se uvádí účel souboru. Informace, které neodpovídají účelu, nemohou být vloženy do AWF. Data již obsažená v AWF nesmí být použita

k jinému účelu, například jako nácvik při úniku informací nebo jako správní vyšetřování ze strany daňové správy. Pravidla dále stanovují, že osobní údaje mohou být zpracovány pouze do takové míry, jak je přiměřené ve vztahu k účelu AWF. Článek 14 (1) ECD zdůrazňuje, že citlivé osobní údaje mohou být zpracovávány pouze pokud je to naprosto nezbytné pro účely tohoto souboru. Přístupové pravidla určují také povahu údajů a úložiště, na kterých mohou být data uchovávána. Dále jsou dány podmínky, za kterých mohou být údaje sděleny, vhodné postupy a lhůty pro držení dat. Pravidla pro uchovávání dat platí stejná jako v případě EIS. Účast na analytických aktivitách je omezena na přímé nominace do Analytických skupin. Na těchto souborech se může obecně podílet pouze oprávněný personál a styční pracovníci Europolu a dále také odborníci z příslušných členských států. Třetí strany mohou obdržet analýzy, které se jich týkají. Členové skupiny také mohou nastavit limity pro přístup k datům pomocí předdefinovaných kódů. Například mohou povolit nebo vyloučit případné příjemce [15].

Aby AWF fungovaly a umožnily efektivní analýzy, musí být data důkladně kontrolována. Obecně platí, že čím kvalitnější data, tím kvalitnější analýzy. Ostatní orgány musí mít možnost spolehnout se na informace poskytnuté Europolem. V důsledku toho musí Europol zpracovávat aktuální a přesná data. Vstupní kontrolu při zadávání a průběžné kontroly jsou nezbytné k tomu, aby byly splněny tyto požadavky. Pravidelný audit je nezbytný pro fungování AWF [15].

4.2 Informační bezpečnost

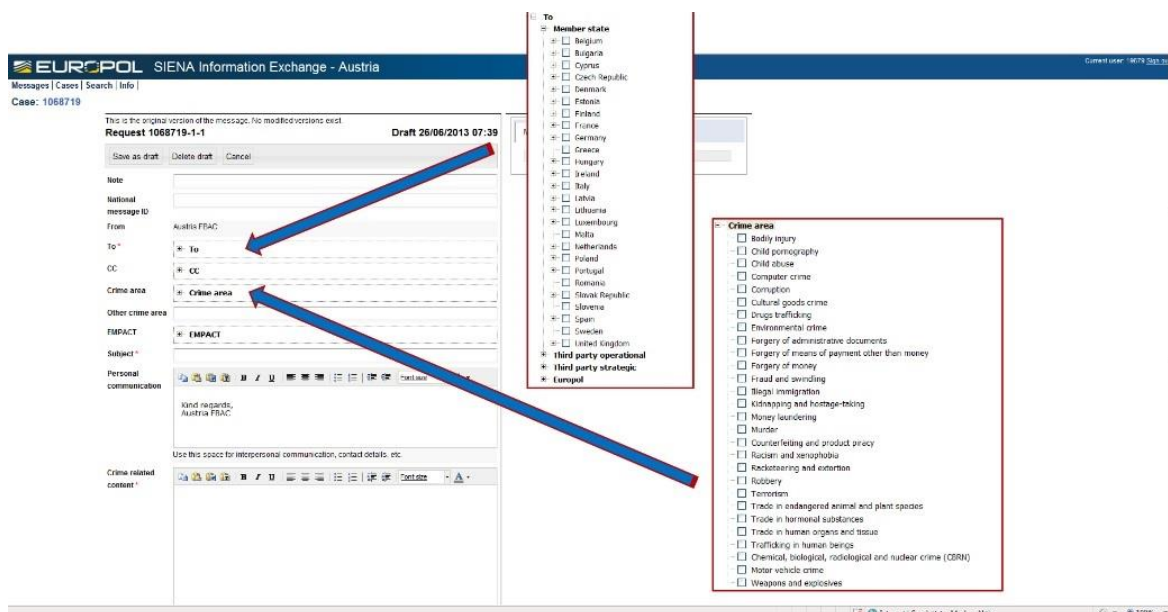
Opatření na ochranu dat jsou brána jako jedna z hlavních priorit. Dále musí být nastavena opatření proti neoprávněné manipulaci a přístupu k určitým stupňům utajení. Tyto pravidla byly zavedeny do systému Europolu, aby bylo zabráněno neoprávněnému přístupu k datům. Jsou definovány čtyři stupně ochrany dat:

- Restricted – Vyhrazené.
- Confidential – Důvěrné.
- Secret – Tajné.
- Top Secret – Přísně tajné [15].

Každý typ informací má nastaven svůj systém ochrany proti neoprávněnému přístupu. Například stupeň Důvěrné a vyšší mohou být vytvořeny nebo upraveny pouze osobami pověřenými na tento stupeň ochrany. Musí také používat speciální bezpečná zařízení, aby bylo dosaženo i možnosti plně vystopovat data a zabránit neoprávněným kopiím [15].

4.3 SIENA

V organizaci, jako je Europol, je hlavním cílem výměna informací. Zásadním předpokladem je proto rychlý a bezpečný přenos dat. Informace z členských států musí přijít do systému Europolu bez toho, aniž by byli po cestě zcizeny nebo přečteny. Stejně tak to musí platit i naopak. Proto byl pro Europol vyvinut systém přímo na míru pod názvem Secure Information Exchange Network Application (SIENA, Síťová aplikace pro bezpečnou výměnu informací). Jako je tomu v případě ukládání, přenášení a analýzy dat z a do Europolu, musí zaměstnanci dodržovat zásady ochrany dat. SIENA je provozována v bezpečném prostředí Ústředí Europolu. Umožňuje členským státům, třetím stranám a Europolu komunikovat rychle, bezpečně a uživatelsky příjemně přes zabezpečený kanál. Europol je povinen vést záznamy o přenosech s ohledem na to, že systém SIENA automaticky dokumentuje všechny komunikační procesy. S ohledem na zajištění odpovědného nakládání s osobními údaji, jsou informace přenášeny pouze pokud se příjemce zaváže, že údaje budou použity pouze pro účel, pro který byla tato data poskytnuta [15].

Obrázek 10. Formulář pro zadávání požadavku do systému SIENA [18].

System výměny informací je založen na jedinečném konceptu Europol Liaison Bureaux (Styčný úřad Europolu). Každý členský stát poskytuje nejméně jednoho odpovědného pracovníka Europolu. Výsledkem je, že pracovníci z 36 zemí a Interpol jsou umístěny na jednom místě. Díky tomu dochází k rychlé a snadné výměně informací mezi Europolem a členskými státy. Tyto Styčné úřady poskytují spojení a informace 24 hodin denně 7 dní v týdnu a komunikují prostřednictvím systému SIENA se svými národními jednotkami. Tímto důmyslným systémem je překonána jazyková bariéra mezi jednotlivými zeměmi. Komunikace tam i zpět probíhá v mateřském jazyce s odpovědným pracovníkem v Europolu. Spolupráce mezi státy na tak sofistikovaném systému představuje neocenitelný nástroj pro boj proti přeshraničnímu zločinu. Styční pracovníci mají kanceláře hned vedle sebe, což přináší jedinečnou možnost spolupracovat, například když jde o národní požadavek s potřebnou prioritou souběžných operací jiného státu [15].

Podle statistik z roku 2014 byly prostřednictvím systému SIENA realizovány následující události:

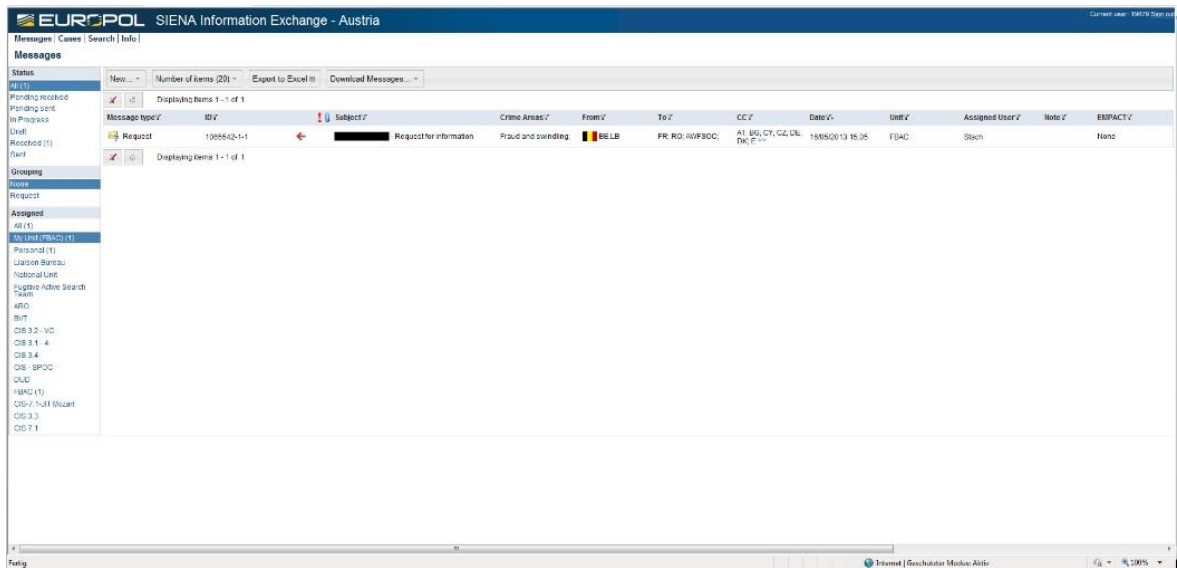
- bylo zahájeno 34 472 nových případů,
- 92 % případů bylo zahájeno členskými státy, 4 % Europolem a 4 % třetími stranami,
- 18 % nových případů se týkalo drog, 14 % podvodů a švindlování, 9 % loupeží, 6 % praní špinavých peněz a 6 % ilegální imigrace,
- 605 245 provozních hlášení bylo vyměněno,
- 573 příslušných orgánů bylo zapojeno do SIENA do konce roku 2014,
- 28 členských států, 14 třetích stran spojených přímo a 19 třetích stran spojených nepřímo spolupracovalo s Europolem,
- 4 722 uživatelů pracovalo s aplikací SIENA k 31. prosinci 2014 [17].

Zprávy také obsahují manipulační kódy, které stanovují, jak může být se zprávami nakládáno. Jsou tři stupně kódů:

- H1 – tyto informace nesmějí být použity jako důkaz v soudním řízení bez souhlasu poskytovatele.
- H2 – tyto informace se nesmí šířit bez souhlasu poskytovatele.

- H3 – jiná platná omezení [18].

Na následujících obrázcích je vidět přijatá zpráva v systému a také obsah zprávy.

Obrázek 11. Požadavek v systému SIENA [18].

EUROPOL SIENA Information Exchange - Austria

Messages | Cases | Search | Info |

Case: 1065542 National name: Op EUROMANIA - Request for information

Go to: **Request 1065542-1-1** Received 16/05/2013 15:05

Dialogue messages
Case messages
Handling status

Unhandled
 In progress
 Handled
 Related answers

Note
 National message ID
 From: Belgium Liaison Bureau
 To: France; Romania; AWF Serious and Organised Crime
 CC: Austria; Bulgaria; Cyprus; Czech Republic; Germany; Denmark; Estonia; Spain; Finland; Greece; Hungary; Ireland; Italy; Lithuania; Luxembourg; Latvia; Malta; Netherlands; Poland; Portugal; Sweden; Slovenia; Slovak Republic; United Kingdom
 Sender:
 Send date: 16/05/2013 15:04:53
 Crime area: Fraud and swindling
 Other crime area:
 EMPACT: None
 Subject: - Request for information
 Personal communication: Please find below the request of the federal judicial police in Brussels. Kind regards, Belgium National Unit
 Crime related content:

Case reference:
 BR.69.F1.015475/2013
 Code name:

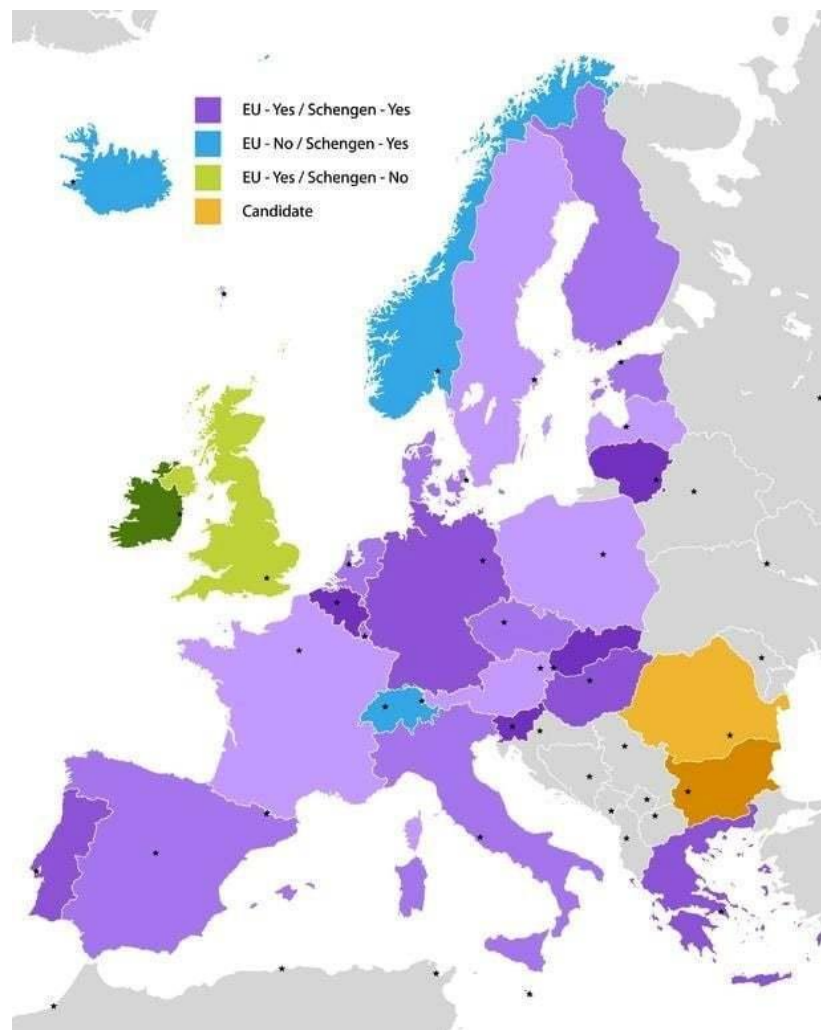
Usurpation and social right fraud
 Request for judicial records and police information
Entities involved:
 AR n° 876, CNP 1760112354786, identity card born on
 In
 Agence Européenne pour les Roms (AER), 28, rue de la Loi B-1049 Brussels
 investigation ongoing
 Staffs were recruited. They are without work and receive a meagre salary or are not paid at all (any longer). The financing of the agency, should there be one, is opaque.

Attachment
 Handling code: H1 - This information must not be used as evidence in judicial proceedings without the permission of the provider.
 Confidentiality: Europol Unclassified - BPL
 Reliability: A1
 Live data: Yes
 Priority: Normal
 Deadline date:
 Deadline:
 Justification:
[Show system properties](#)

Obrázek 12. Detail požadavku [18].

5 FRONTEX

Prvním a zásadní krokem ke společné ochraně vnějších hranic se stalo uzavření Schengenských dohod. Samotný vznik Frontexu je nutno považovat za kompromisní řešení s ohledem na odpor některých členských států k vytváření agentury s rozsáhlými operativními a výkonnými pravomocemi. O vytvoření agentury bylo definitivně rozhodnuto v říjnu 2004 a fungovat začala 30. června 2005. Pravomoci Frontexu se odvíjejí od toho, že agentura je chápána primárně jako koordinační. Kromě základní koordinující činnosti zahrnovaly aktivity Frontexu vznik a provádění analýzy rizik, podporu výzkumu v oblasti sledování a kontroly vnějších hranic, poskytování technické a operativní podpory členským státům v případě naléhavých okolností na vnějších hranicích či podporu při organizování společných návratových operací. Nedílnou součástí činností je pak též zajišťování tréninku národních hraničních strážů [19].

Obrázek 13. Postavení států v rámci Schengenu [31].

V současné době je v rámci Schengenského prostoru 26 členských států Evropské unie společně s Norskem, Švýcarskem a Islandem, které nejsou součástí Unie. Základní politickou otázkou je problematika důvěry. Zrušení vnitřních hranic a chránění pouze vnějších hranic přenáší zodpovědnost na státy, jejichž hranice tvoří vnější hranici. Státy tak na sobě závisí a jejich cílem je udržet co nejvyšší standard ochrany. Samotná ochrana hranic se tak pohybuje mezi potřebou otevřenosti a potřebou zabránění potenciálním hrozbám. V důsledku se tak podpořily ekonomické cíle spolupráce, ale do jisté míry se otevřel prostor pro přeshraniční organizovaný zločin, na jehož potírání se více zaměřil Europol. Situace v Schengenském prostoru je daleko komplikovanější s ohledem na to, že se na něm podílí velké množství států. Vzniká tak potřeba hledat kompromisy a soustředit se na základní hodnoty a zájmy, které jsou pro státy EU společné [19].

Členské státy zpočátku různě interpretovaly Schengenskou dohodu a vytvořily si tak vlastní pravidla vycházející ze společné dohody. To vedlo k vzájemné nedůvěře, proto byl přijat Schengenský hraniční kodex. Tento dokument je v současnosti hlavním pilířem ochrany hranic Evropské unie. Moderní koncepty ochrany hranic sahají dále než jen na hraniční území. Představují je vnitrozemí i moře, mají souvislost také s vízovou politikou a tedy i místy, kde se tyto doklady vydávají [19].

Již od počátku se hovořilo o vytvoření Evropské hraniční stráže, k čemuž ovšem v praxi nikdy nedošlo. Byly vypracovány studie proveditelnosti, které prezentovaly dva návrhy. První byl integrační, který by zapojil všechny státy do systému společné ochrany hranic, druhý by podporoval národní složky a rozvinul by tak fungování současných pohraničních stráží států na vnější hranici Evropské unie. Role Frontexu stále narůstala, pořádala cvičení a společné projekty pro všechny členské státy. Cvičení byla dobrovolná, nicméně postupem času se ukázala zvyšující se tendence účasti jednotlivých států na nich. Zajímavá je například nízká účast Řecka, jehož hranice patří k velmi exponovaným částem vnější hranice EU. Evropská komise vydala v roce 2008 tzv. „hraniční balíček“ [11], ve kterém představila hned několik plánovaných opatření týkajících se budoucnosti integrované správy hranic. Kromě posílení Frontexu s ohledem na technické i lidské prostředky se jednalo především o systém sledování hranic EU s názvem European Border Surveillance System (EUROSUR, Evropský systém dohledu na hranicích). Mezi základní nedostatky fungování Frontexu patří závislost na členských státech. Frontex jako takový může operativně fungovat pouze v součinnosti s členskými státy. Sám nevlastní materiální vybavení ani lidské

zdroje. Postupem času tak došlo k vytvoření Central Record of Available Technical Equipment (CRATE, Centrální registr technického vybavení), tedy seznam technických prostředků, které mohou být poskytnuty členskými státy. Lidské zdroje mají být pokryty týmy Rapid Border Intervention Teams (RABITs, Týmy rychlého zásahu na hranicích). Ty jsou složeny z expertů členských států, ale stejně jako v případě materiálního vybavení, záleží pouze na členských státech, zda a jak rychle potřebné vybavení poskytnou. V posledních pár letech je tvořen tlak na posílení pravomocí Frontexu, na zvýšení pomoci jižním a východním státům při střežení námořní hranice a zajištění větší pomoci v boji proti nelegální migraci. Pro představu přikládám vývoj rozpočtu téměř od založení agentury Frontex [19].

Tabulka 2. Vývoj rozpočtu Frontexu [35].

Rok	Rozpočet (v tisících EUR)
2006	19 166
2007	34 980
2008	70 432
2009	83 250
2010	92 846
2011	118 187
2012	88 578
2013	93 950
2014	97 945
2015	143 300
2016	254 035

Na druhou stranu, pohled různých států na Frontex může být rozdílný. Problémy na jižní hranici Evropské unie a k nim přijatá patřičná opatření se mohou zdát pro státy severní Evropy příliš omezující a nesmyslná. Po útocích 11. září roku 2001 se začalo debatovat o tom, jak chránit Evropskou unii před organizovaným zločinem, terorismem, obchodování

s lidmi a nelegální migrací. V důsledku toho vznikl Frontex, který stále nemá dostatečné pravomoci těmto rizikům zabránit. Zářným příkladem tomu je imigrační vlna z léta 2015, kdy přes Evropu proudily bez jakékoliv kontroly davy imigrantů, kteří směřovali do Evropy za lepším životem, a to především do Francie, Německa a severských zemí. Otázka účinnosti a budoucího rozvoje Frontexu tak stále přetrvává a nyní je zřejmě jednou z hlavních priorit, jak řešit současné problémy s přílivem imigrantů [20].

II. PRAKTICKÁ ČÁST

6 VÝZNAM NÁRODNÍCH JEDNOTEK

K udržení pořádku, k řešení kriminálního a celkově protiprávního jednání je pověřena Policie České republiky. Hlavním právním předpisem, který vymezuje a konkretizuje obsah její činnosti, je Zákon č. 273/2008 Sb., zákon o policii. V zákoně jsou definované pravomoci Policie, povinnosti samotných policistů, postupy v případě spolupráce s jinými orgány. Celkově je Policie České republiky prostředkem k dosažení bezpečnostních cílů. Policie se řídí nejen tímto zákonem, ale i mezinárodními smlouvami schválenými Parlamentem České republiky. Podle zákona o policii plní policie tyto úkoly:

- chrání bezpečnost osob a majetku,
- spolupůsobí při zajišťování veřejného pořádku,
- vede boj proti terorismu,
- odhaluje trestné činy a zjišťuje jejich pachatele,
- koná vyšetřování o trestných činech,
- odhaluje přestupky,
- vede evidence a statistiky potřebné pro plnění svých úkolů,
- jiné.

V rámci Policie jde o správní činnost vykonávanou na základě preventivních a represivních opatření s cílem zajistit bezpečnost a udržet veřejný pořádek. Podobné zaměření má i Vojsková policie, Obecní policie, Celní správa a Zpravodajské služby.

Obrázek 14. Znak Policie ČR [32].

Policie je také součástí Integrovaného záchranného systému. Působení Policie v rámci IZS ji zavazuje k účasti při řešení krizových situací a přípravy na ně. Tato cvičení zdokonalují schopnosti složek Integrovaného záchranného systému při řešení mimořádných událostí. Mezi hlavní výhody provázanosti a spolupráce těchto složek, kam patří Policie, Hasiči a Zdravotnická záchranná služba, patří rychlý a efektivní zásah v místě vzniku události. Vytvářejí se krizové plány, kde se definuje postup při řešení nebo odstranění krizových situací. Tyto plány spolu s cvičením tvoří především preventivní opatření a poukazují na případné nedostatky v oblastech, kde může dojít ke krizové situaci. Největším přínosem však jsou lidské zdroje, jejich znalost místa a místních zdrojů, připravenost k rychlému nasazení a odbornost při řešení těchto situací. Dále pak přehled materiálních zdrojů a dostupné techniky požadované při zásahu, řešení události a odstranění vzniklých škod. V závislosti na rozsahu události napomáhá složkám IZS svolaný krizový štáb.

Rozdělení Policie do územních celků, tj. krajů, pod vedením Policejního prezidia zajišťuje rychlou reakci odpovědných policejních složek. Jejich hlavním cílem je udržení pořádku a řešení vzniklých situací. Přítomnost a viditelnost strážníků v ulicích a na cestách působí také preventivně. Tyto místní složky Policie jsou tak přizpůsobeny daným možnostem a jsou seznámeny se situací v regionu, včetně dobré znalosti místní kritické infrastruktury. V návaznosti na tyto skutečnosti jsou poté schopni efektivně řešit nenadálé situace.

6.1 Zpravodajské služby

Významnou roli v oblasti odhalování připravovaných útoků, ochrany informací souvisejících s bezpečností státu, chránění národních zájmů a utajovaných informací představují právě zpravodajské služby. V České republice probíhá zpravodajství v oblasti vojenské a civilní, které je upraveno v Zákoně č. 154/1994 Sbírky. Jejich hlavním cílem je získání, vyhodnocení a využití informací důležitých pro národní bezpečnost, obranu, ochranu ústavního zřízení a ochranu důležitých národních zájmů. Zpravodajství probíhá v oblasti vnitřní a vnější bezpečnosti, v oblasti národní obrany, v oblasti vztahů se zahraničím a v oblasti prosazení životních národních zájmů.

Vojenské zpravodajství (VZ) se zabývá militárními záležitostmi, obranným průmyslem a vojenstvím (počty vojsk, organizace, připravenost, atd.), spadá pod Ministerstvo obrany. Dělí se na Vojenskou zpravodajskou službu a Vojenské obranné zpravodajství.

Civilní zpravodajství se zabývá politickými, bezpečnostními a ekonomickými problematikami. Civilní zpravodajské služby spadají pod Ministerstvo vnitra, konkrétně pod Úřad pro zahraniční styky a informace (ÚZSI) a Bezpečnostní informační službu (BIS). Slouží především k ochraně demokratického právního státu a odpovídá za ně vláda. Zpravodajské služby tak tvoří nedílnou součást bezpečnostní politiky státu a poskytují informace Euroполу.

Pro dosažení cílů v oblasti posílení postavení zpravodajských služeb a kvality jejich informací se připravuje novela zákona o elektronických komunikacích. Tento zákon jim poskytne pravomoc vyžádat si provozní a lokalizační údaje od operátorů působících v České republice. Operátoři tak budou muset v případě potřeby učinit bezodkladně. V minulosti byli také vázáni touto povinností, nicméně k předávání informací nedocházelo, protože zpochybňovali, že zpravodajské služby jsou orgánem oprávněným tyto údaje vyžadovat.

Obrázek 15. Loga zpravodajských služeb, zleva ÚZSI, BIS a VZ [Vlastní zdroj].

6.2 Výhody národních jednotek

Hlavní výhodou národních jednotek je jejich orientace na problematiku daného státu. Přesné zacílení na slabá místa, prevence vzniku a připravenost na nenadálé situace jsou důležité postupy pro udržení národní bezpečnosti. Další aspekty zvýrazňující význam národních jednotek oproti případným evropským jednotkám jsou:

- blízkost jednotek a techniky,
- znalost místa, regionu, prostředí,
- rychlost nasazení,

- znalost kritické infrastruktury,
- součinnost a koordinace s ostatními záchrannými složkami,
- prevence a trénink záchranných složek,
- zachování suverenity státu.

Nezpochybnitelnou roli představují národní jednotky, kterou je především Policie. Důvodem je skutečnost, že je jediným oprávněným ozbrojeným orgánem k udržení veřejného pořádku v zemi. K posílení bezpečnosti, zásahům při krizových situacích a ochraně důležitých zájmů může sloužit i Armáda České republiky. Její spoluúčast je vyžadována většinou pouze v kritických situacích. Proto je role Policie v úloze udržení veřejného pořádku nezpochybnitelná. Jejími úkoly je vést vyšetřování trestných činů, odhalovat organizované zločiny, působit preventivně a dohlížet na veřejný pořádek.

7 OCHRANA EVROPSKÝCH HRANIC

Základní potřebou soudobé společnosti je pocit bezpečí. Toho se dá docílit udržením pevného postavení hranic a odpovídajícími pravomocemi hraničních kontrol. Poté se teprve můžeme bavit o udržení vnitřní bezpečnosti. Evropská unie byla v úplném prvopočátku založena především kvůli tomu, aby do Evropy znovu nepřišla válka. Postupem času se rozvinula až do současné podoby. Především schválení Schengenských dohod změnilo hodnoty ochrany hranic jak pro státy ve vnitrozemí, tak pro státy na vnější hranici. Přesunutí odpovědnosti za ochranu celé Evropy tak přineslo těmto státům mnoho problémů a zvýšených nákladů. Jejich dosavadní mechanismy ochrany hranic byly adekvátní ochraně vlastního území a byly financovány z národních rozpočtů. S větší odpovědností a nutným zvyšováním kvality a úrovně poskytovaných služeb na ochranu Evropských hranic vyvstala řada problémů. Postupným rozvojem propojenosti a provázanosti Evropských systémů ochrany se ukazují stále nové a nové oblasti, ve kterých je potřeba definovat jasná pravidla a tím i určit odpovědnost za ně.

V počátku vzniku otevřených hranic byla vidina ekonomické spolupráce a usnadnění zahraničního obchodu. Tížené kroky také přinesly ovoce a zvýšily přísun peněz do státních rozpočtů jednotlivých členských států. Jenže v začátku do této zóny spadalo pouze 7 států, a to Belgie, Francie, Lucembursko, Nizozemsko, Německo, Portugalsko a Španělsko. Pro tyto státy, kromě Španělska, bylo jednodušší chránit své hranice díky své poloze. Západní státy si udržely svůj standard a přitom posílily zahraniční obchod. Důvodem tohoto úspěchu je přítomnost čitelných partnerů na hranicích směrem na východ a zřejmě přítomnost ekonomických pák na tyto státy. Postupem času se do Evropské unie a Schengenského prostoru připojily i ostatní státy včetně nově přichozích. Ty ale měli rozdílné problémy z pohledu umístění, azylové politiky a z pohledu historického vývoje v regionu a sousedů na hranicích.

Ochranu před příchodem nové války nám do jisté míry zajišťuje i členství v mezinárodních organizacích, především United Nations (UN, Organizace spojených národů, OSN) a North Atlantic Organization (NATO, Severoatlantická organizace). Jenže tyto organizace nejsou zodpovědné za zavedení určitých právních či politických předpisů, které ovlivňují dění v Evropě. To závisí na členských státech, které mohou hájit své zájmy na půdě Evropského parlamentu a přispět svým dílem k vytvoření čitelné a jednotné politiky celé Evropské unie.

7.1 Azylová politika

Aktuální nejpálčivější problém z pohledu vlád jednotlivých zemí je azylová politika. Během vývoje Evropské unie byly postupně schvalovány smlouvy na sjednocení azylové politiky všech členských států. První byla Amsterodamská smlouva, kterou následovala smlouva z Nice. Nejvíce se to povedlo v Lisabonské smlouvě, kde se situace změnila především přesunem problematiky na společnou politiku. Cílem nebylo stanovení pouze minimálních norem, jak tomu bylo v předchozích případech, ale vytvoření společného systému s jednotnými předpisy a postupy. Společný systém podle Lisabonské smlouvy musí zahrnovat následující prvky:

- jednotný azylový status,
- jednotný status doplňkové ochrany,
- společný režim dočasné ochrany,
- společný postup pro udělování a odnímání azylového statusu nebo doplňkové ochrany,
- kritéria a mechanismy pro určení členského státu příslušného pro posouzení žádosti,
- normy týkající se podmínek pro přijímání žadatelů,
- partnerství a spolupráce se třetími zeměmi [22].

Lisabonská smlouva uznává a potvrzuje určující úlohu Evropské rady, která v červnu 2014 stanovila hlavní směry pro nadcházející léta. Smlouva také zdůrazňuje, že plné provedení společného evropského azylového systému do vnitrostátního práva a jeho účinné provádění, je absolutní prioritou [22].

Z právního pohledu je směrnice pro každý stát, kterému je určena, závazná. Neurčuje však přesný postup, pouze cíl, kterého má být danou směrnicí dosaženo. Je tak na každém státu, jak si tento cíl zakomponuje do svého právního řádu. V praxi to ovšem znamená, že v každém z 28 členských států musí zákon, novela či nařízení projít legislativním procesem, což může trvat delší dobu. Stále má tak každý členský stát svou vlastní azylovou politiku a postupy, jak se řídit při žádostech o azyl. Při zhodnocení současného stavu je do budoucna zřejmě nezbytné vytvořit společnou azylovou politiku Evropské unie s pevně danými kritérii a postupy na vyřizování žádostí o azyl. Nezavede-li se společná azylová poli-

tika, bude Evropa stále názorově rozdělena na dva tábory. Zavedením takových pravidel se Evropa stane jasně čitelnou a upevní si tak své postavení. Západní státy si v tomto zákoně podmiňují zavedení relokačního mechanismu a systém povinných kvót. Státy Visegrádské čtyřky, kam patří Česká republika, Slovenská republika, Maďarsko a Polsko odmítají tento systém přerozdělování migrantů a návrh napadly u Evropského soudního dvoru.

7.1.1 Návrh řešení azylové politiky

Právní základ ochrany přistěhovalců a žadatelů o azyl je s vysokou mírou pravděpodobnosti přijatelný pro všechny členské státy. Vyplývá to ze základních lidských práv vycházejících z Ženevské úmluvy z roku 1954, kde je definováno:

„Uprchlík je osoba, která se nachází mimo svou vlast a má oprávněné obavy před pronásledováním z důvodů rasových, náboženských nebo národnostních nebo z důvodů příslušnosti k určitým společenským vrstvám nebo i zastávání určitých politických názorů, je neschopna přijmout, nebo odmítá vzhledem ke shora uvedeným obavám, ochranu své vlasti [23].“

Tyto zásady pomoci uprchlíkům je potřeba dodržovat minimálně s ohledem na 2. světovou válku a události po ní, kdy příslušníci našeho národa rovněž v mnoha případech emigrovali do zahraničí a stali se tak uprchlíky. Jednotná nastavení pravidel pro přijímání těchto lidí je důležitý krok pro udržení stability zahraniční politiky a zpevnění postavení Evropské unie jako celku.

Důležitým krokem je vypracování seznamu zemí, které jsou zasažené válkou a podle posouzení dochází k omezování lidských práv a svobod jak politických, tak náboženských nebo rasových. Takovýto seznam by měl být pravidelně vyhodnocován v pravidelných intervalech optimálně 4x do roka. Tím se zamezí přílivu především ekonomických migrantů.

Část připravovaných směrnic, která je v současnosti předmětem sporu, může mít kompromisní řešení při jiném pohledu na tento komplexní problém. Nyní se země, které byly v roce 2015 nejvíce zasaženy imigrační vlnou, přiklání k řešení, kdy by přerozdělily migranty mezi ostatní méně zasažené státy. Přidělovat migrantům pevně a bez možnosti volby stát, kam půjdou, a nutit tak osoby k životu tam, kde nechtějí, je v rozporu s Listinou základních práv a svobod každého občana České republiky. V důsledku toho tak může docházet k porušování azylových zákonů a země, které by chtěly snížit počet imigrantů a pře-

sídlit některé z nich do jiných zemí, se mohou do budoucna potýkat se zvýšením počtu nelegálních migrantů bez potřebných dokladů a žijících v anonymitě. Tito lidé tak nebudou odvádět daně, nebudou mít zdravotní pojištění a ani nárok na penzi. Tím se stanou pro stát vyšší zátěží.

Obrázek 16. Řada u tzv. Hotspotu na Řeckém ostrově Kos [33].

Řešení přitom může být velice jednoduché. Každý stát má jinak silnou ekonomiku, rozlohu, sociální dávky, úroveň života a platy. Každý stát má také prostředky na to postarat se o imigranty, kteří utíkají z oprávněných důvodů. V závislosti na ekonomické situaci, trhu práce a svých ostatních možnostech by každý stát mohl určit počet lidí, které může přijmout v následujícím roce s tím, že se o ně bude moci postarat.

Pro příklad: Německo má okolo 81 milionu obyvatel, jeho ekonomika je silná a potřebuje pracovní sílu. Na základě specifických kritérií, kdy by se zohledňovaly průměrné náklady na jednoho uprchlíka, by mohlo vyčlenit určitý objem peněz a prostředků a stanovit tak maximální hranici pro počet přijímaných uprchlíků, řekněme na 200 tisíc za příští rok. Z druhé stránky například Slovensko, které má okolo 5 milionů obyvatel a dejme tomu vyšší nezaměstnanost, ale po ekonomické stránce je také silné, by stanovilo, že je schopné přijmout maximálně 8 tisíc přistěhovalců. V prvním případě by Německo mohlo přijmout maximálně 0,24 % migrantů vůči současnému počtu obyvatel, v druhém případě je to pou-

ze 0,16 %. Evropskou směrnicí by mohla být přijata minimální hranice přijímaných uprchlíků, řekněme 0,1 % počtu obyvatel, zároveň by si státy mohly určit i své maximální kapacity přijímaných osob. Tyto počty by byly závazné jeden rok a podle současné situace by se na podzim vypisovaly počty, které je každý stát ochoten přijmout. Z celkového počtu obyvatel Evropské unie, který k roku 2013 činil něco málo přes 500 milionů, by pro představu v případě minimálního přijímání uprchlíků ve výši 0,1 % znamenalo nabídnutí nejméně 500 tisíc míst pro uprchlíky v celé Evropské unii. Na uprchlících by pak bylo zvolit si stát, který má kapacitu je přijmout. V případě překročení kapacity u jednoho státu, samozřejmě podle jeho možností, by byly v nabídce pouze státy, které tyto kapacity ještě nabízí. Tento systém by mohl být kompromisním řešením pro všechny členské státy, které by jednak nabízely tolik míst, kolik jsou schopny zvládnout, ale také by do každého státu přicházeli pouze lidé, kteří mají zájem o to žít v zemi, kterou si zvolili.

V případě Schengenského prostoru jasně dochází i k nekontrolovatelné migraci. V případě porušení trvalého pobytu na území daného státu například během 5 let od příjezdu, mimo maximálně řekněme dvě třítýdenní dovolené za rok, by mohlo dojít k odnětí azylových práv a následnému vyhoštění, po kterém by následoval zákaz vstupu na půdu Evropské unie. Pět let je optimální doba na začlenění se do kolektivu, naučení se jazyka a nalezení stálé práce.

7.2 Posílení role Frontexu a Europolu

Z pohledu Frontexu je posílení jeho role přímým a jasným důsledkem nekontrolované imigrační vlny z roku 2015. Navyšování rozpočtu na operační činnost a počtu osob pracujících pod agenturou by mohlo vést k posílení pozice a následnému vytvoření Evropské hraniční stráže. V té by byly zastoupeny všechny členské státy a každý stát by si zvolil svého koordinačního pracovníka, stejně jako v případě Europolu. Tyto jednotky by měly pravomoc zasahovat především při námořních a pozemních operacích, v součinnosti s národními jednotkami států při operacích v jejich výsostných vodách. Tato spolupráce by probíhala především informativně a s jednotkami, jako je policie, hasičský záchranný sbor a zdravotnická záchranná služba. Ve státech na vnější hranici s přístupem k moři by byla zřízena stanoviště, kde by jednotky Frontexu měly sídlo a kde by mohlo docházet k identifikaci, sejmutí otisků prstů a případně vydání nového dokladu. K identifikaci dochází v současnosti na takzvaných „Hotspotech“, které jsou nyní aktuálním řešením při zatím největším

přílivu migrantů. Zatímco Hotspoty jsou umístěny v místech, kudy prochází aktuálně největší vlna uprchlíků a jsou provizorní, trvalé řešení by mohlo být vytvoření sítě stanovišť Frontexu nebo Evropské hraniční stráže na místech s přístupem k moři. Tato stráž by byla financována z prostředků Evropské unie, které by byla také přímo podřízena. V současnosti agentura Frontex již operuje na území států na vnější hranici, jeho zatím nejvýraznější pomoc probíhá v Řecku. Účast v ní je založena pouze na dobrovolnosti, nicméně její pomoc je cílená a velice efektivní.

V oblasti vzdušné obrany zajišťují bezpečnost především armády jednotlivých členských států.

Obrázek 17. Logo agentury Frontex [34].

V případě Europolu by mohlo dojít také k posílení pravomocí, o kterém členské státy již jednají. Jedním z řešení by bylo, že Evropská hraniční stráž by spadala přímo pod Europol a vytvořilo by se tak čtvrté oddělení činností této agentury. Jak bylo již výše popsáno, pravomoci agentury Europol jsou malé, funguje především jako místo sběru a vyhodnocení informací, prostředek pro koordinaci mezinárodní spolupráce v boji proti zločinům. Nicméně zpravodajské služby a informovanost o osobách přicházejících žádat o azyl by mohly zpočátku spadat pod Europol. Poté by si je převzaly státy, ve kterých by imigranti chtěli zůstat, pokud ovšem budou mít ještě volná místa pro přijetí těchto uprchlíků. Role Europolu pravděpodobně časem poroste, je dokonce i možné, že se v budoucnu dostane do podobné pozice jako je ve Spojených státech amerických FBI.

7.3 Dohody s třetími stranami

Jednou z možností je také dohoda se státy, odkud imigranti přichází. V podstatě tak vždy dochází k výměnnému obchodu. Podmínky uzavření takových dohod se liší podle umístění

státu odkud přichází uprchlíci nebo státu odkud pochází, a to podle jejich politického, ekonomického či válečného stavu. Hlavním přínosem může být zastavení vlny uprchlíků, pomoc při humanitární katastrofě, poskytnutí dočasného zázemí, ale hlavním směrem, kam by se tyto dohody měly ubírat, je nabídnutí pomoci, zprostředkování mírových jednání a nabídnutí řešení v místech zasažených válkou. Státy, které jsou žádány o pomoc, tak dostávají možnost určit si na základě bilaterálních dohod podmínky, za kterých splní požadavky jiných států. Ovšem tato řešení konfliktů nepředstavují adekvátní postavení se k otázce odstranění příčiny jeho vzniku. Vzhledem k velikosti Evropské unie, počtu obyvatel, vyspělosti, profesionální armádě a finančním zdrojům by bylo jistě přínosem více spolupracovat v oblasti armády. Demonstrací síly a zastrašením protivníka se sice nedosáhne vyřešení konfliktu, ovšem v oblasti prevence a předvedení jednotnosti postupů jsou společná vojska přínosná. Není jistě cílem vstoupit jako Evropská unie do válečného stavu, nicméně příprava a zjištění skutečného stavu a obranyschopnosti je prozíravým krokem do budoucna. Členství v mezinárodních organizacích jako je NATO a OSN pro její členy, tedy i pro Českou republiku, sice představuje jisté bezpečí, nicméně jako jednotná Evropa musíme spoléhat především sami na sebe. V dnešní době moderní zbraně změnily způsob války, existují i zbraně, které mohou velmi rychle ukončit jakékoliv boje. V takových případech nám alianční jednotky především ze Spojených států amerických nebudou dostatečně rychlou pomocnou silou.

Jak tomu bylo i v případě prvního vytvoření Schengenského prostoru, i v tomto případě by bylo přínosné mít jasné čitelné partnery na vnějších hranicích Evropy. Různý historický a politický vývoj musí být brán v potaz. Tato myšlenka naráží především na Ukrajinu, Turecko a státy v severní Africe. Tlak na tyto státy dodržovat určitá pravidla výměnou za vyšší ekonomickou spolupráci a tedy i jejich rozvoj je cestou, kterou by se EU měla vydat.

Z pohledu Ukrajiny, která by se mohla časem stát členem Evropské unie, je zde řada problémů. Nejvyšší riziko představuje jeho východní povstalecká část podporovaná Ruskem. Zapojení se do tohoto konfliktu by znamenalo rozpoutat válku na hranicích samotné Evropy. Tuto možnost jistě nikdo nepreferuje. Posunem ve sbližování však může být vyšší materiální podpora a výcvik Ukrajinských vojáků. Rusko svou podporou východních rebelů sleduje své strategické cíle, které by mu jistě poskytly určitou výhodu. Pro tyto povstalce představuje tedy Rusko lepšího partnera nežli Evropská unie. To by pro ni mělo být jasným signálem k rozvinutí spolupráce a udržení si tak jasného partnera na hranicích.

Turecko se v současnosti cítí být v lepší pozici při vyjednávání. Dohody uzavřené s Evropskou unií na snížení počtu imigrantů fungují a Turecko tak čeká na splnění požadavků, které si stanovilo jako svou prioritu. Pro obyvatele tohoto státu, který také postihla válka v Sýrii a která zde také způsobila řadu problémů, se jistě zdají tyto kroky vlády jako vítané a vidí v nich přínos. Finanční pomoc a zrušení vízové povinnosti do států Evropské unie rozvíjí možnosti občanů Turecka. Je tedy povinností Evropské unie vyhovět některým požadavkům Turecka, ovšem i tak nadále trvat na zlepšení demokracie a svobody projevu. Spolupráce se státy na hranicích EU je v tomto případě zářným příkladem, nicméně při pohledu na historický vývoj Turecka a jeho postoje a postupy se nedá v současnosti říci, že je čitelným a dobrým partnerem. Rozvoj spolupráce však může vztahy pouze zlepšit.

Státy severní Afriky představují také jisté riziko. Jejich obyvatelé se chtějí s vidinou lepšího života dostat do Evropy. Často tak riskují při překonávání Středozemního moře, mnoho lodí se již potopilo a došlo ke ztrátě spousty lidských životů. Podpora demokracie, investic v daném regionu, zvýšení životní úrovně, vzdělání a turistického ruchu tak může představovat směr, jak dosáhnout stabilizace v tomto regionu.

8 POZICE SOUKROMÝCH BEZPEČNOSTNÍCH SLUŽEB

V rámci soukromých bezpečnostních služeb chybí právní předpisy, jakým způsobem mají tyto služby postupovat při své činnosti, a to vzhledem k tomu, že tato oblast je jedním z nejdynamičtěji se rozvíjejících se oborů. V současnosti je podnikání v oblasti soukromých bezpečnostních služeb upraveno Zákonem č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání. Základním předpokladem podnikání je získání koncese. Činnost probíhá buď přímo podnikatelem nebo spoluprací soukromé bezpečnostní služby s orgány veřejné moci. Při své činnosti podnikatelé a jejich zaměstnanci často přichází do kontaktu s porušováním právních norem, jsou mnohdy jako první v místě protiprávního jednání a spolupracují s orgány veřejné moci. Práce soukromých bezpečnostních služeb je charakterizována dvěma pohledy působnosti, a to jednak preventivní a jednak represivní charakter práce. Při represivním působení dochází i k přímé fyzické eliminaci protiprávního jednání za použití síly, výcviku, technických prostředků a podobně, kterými disponuje jakákoliv fyzická osoba [21].

V současnosti se připravuje Zákon o bezpečnostní činnosti, který by zpřesnil právní základ bezpečnostní činnosti, její působnost a podmínky podnikání. V připravované podobě se předpokládá zlepšení postavení kvalitních a poctivých podnikatelů v této oblasti a zároveň s eliminací některých postupů a způsobů, které v současnosti přímo neporušují zákon, nicméně jejich postupy jsou nepřijatelné a poskytují například konkurenční výhodu. Právní úprava by měla řešit současné problémy vyskytující se v tomto rozvíjejícím se oboru. Současná legislativa vztahující se k tomuto oboru je z pohledu hlavních zákonů následující:

- Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání,
- Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník,
- Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích,
- Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů,
- Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu,
- Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník,
- Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

8.1 Nedostatky v současné legislativě

Podnikání v oblastech bezpečnostní činnosti se liší od jiných forem koncesovaných podnikatelských činností. Při této činnosti dochází k zasahování do práv třetích osob, kdy jejich chování lze brát jako trestný čin nebo pokus o něj. Riziko spojené s výkonem této činnosti je vysoké a očividné. V jiných oblastech se zasahuje do soukromí osob, které jsou předmětem zájmu. Osoby přímo vykonávající fyzickou ostrahu jsou speciálně vycvičeny k odvracení útoků a mají i speciální vybavení. V případě porušení právních předpisů může dojít k zásahu do základních práv a svobod jednotlivců. Zákon o živnostenském podnikání nereguluje oblasti, kterými se bezpečnostní činnosti zabývají. Stejně je tomu i v případě převozu cenin, zejména při vyšší hodnotě převážených věcí. Tato práce je vysoce riziková a je častým cílem lidí páchajících trestnou činností.

Dalším zásadním problémem je kvalita poskytovaných služeb. To je ovlivněno především subjekty, které nabízí služby za nejnižší možné ceny za účelem získání zakázky. S tím souvisí i zákazníci, kteří tyto nabízené služby přímo vyhledávají. Toto počínání jde na úkor kvality poskytovaných služeb. Mnohdy je tak učiněno z důvodu požadavku splnění určitých podmínek jiným subjektem (pojišťovny). Podnikatelé se těmto trendům samozřejmě přizpůsobují a tyto služby si najímají. Ovšem z důvodu nízkého finančního ohodnocení si tak volí pracovníky s nízkou kvalitou poskytovaných služeb. Platy zaměstnanců se tak pohybují hluboko pod průměrnou mzdou, občas nedosahují dokonce ani minimální mzdy. Tlak na nízkou cenu služeb tak zapříčiňuje porušování souvisejících zákonů. Dlouhodobé podhodnocení bezpečnostní činnosti soukromých bezpečnostních služeb tak činí nesprávný dojem na vyšší ceny poskytovaných služeb a může tak negativně působit i na veřejné zakázky, což se pravděpodobně i děje.

Obrázek 18. Největší bezpečnostní agentury v ČR, zleva ASBS, AGA, SC [Vlastní zdroj].

V širším pohledu také není upraveno, kdo může podnikat v bezpečnostních službách. Vystává zde jistá možnost, že tyto podniky mohou být zakládány účelově, či může dojít k zaměstnání osoby pracující ve zpravodajských službách jiného státu. Je zde i absence ochrany zákazníka. Možnost nechat se najmout současně pro konkurenční firmu s cílem zjistit informace o činnostech a know-how jiného zákazníka znamená pro poskytovatele takových služeb jednoduchý výdělek, nicméně porušuje minimálně etické zásady podnikatelských subjektů.

8.2 Budoucí rozvoj bezpečnostních činností

Jasně definování oborů bezpečnostní činnosti zavede odpovídající právní úpravu v oblastech přesné působnosti jednotlivých oborů. Ta se bude pravděpodobně dělit na následující:

- ochrana osob a majetku,
- služby soukromého detektiva,
- převoz hotovosti, cenin a cenných předmětů v hodnotě převyšující 5 mil. Kč,
- technická služba k ochraně osob a majetku,
- bezpečnostní poradenství.

Tento rozvíjející se obor jistě ovlivní technologický pokrok a možnosti současné techniky. Zavedení nového, jasně definovaného právního předpisu nastaví hranice podnikání v tomto sektoru, který přinese i zkvalitnění poskytovaných služeb. Upřesnění pozice zaměstnanců soukromých bezpečnostních služeb v rámci práva zpřesní jejich možnosti při výkonu práce a definuje, kam až mohou zajít. Podmínky podnikání v oboru bezpečnostní činnosti stanoví případné zavedení licence poskytované Ministerstvem vnitra. To bude posuzovat žádosti osob či korporací, bude kontrolovat podmínky vydání takové licence, která bude vydávána nejdéle na 10 let. Na zaměstnance budou také kladeny požadavky, a to zejména svéprávnost, bezúhonnost, spolehlivost, odborná a zdravotní způsobilost. Dále stejnokroj osoby vykonávající soukromou bezpečnostní činnost bude muset být opatřen identifikačním číslem, aby mohlo dojít k jednoznačnému určení pracovníka. Ten bude mít také průkaz, který mu vystaví provozovatel. Průkaz bude obsahovat jméno a sídlo provozovatele, číslo jeho licence, jméno a příjmení osoby, které je průkaz vydán, fotografii, číslo průkazu a podpis

provozovatele. Zaměstnanci budou povinni tento průkaz mít u sebe a na požádání úřední osoby nebo osoby, vůči které směřuje výkon bezpečnostní činnosti, jej předložit.

K dalšímu zpřesnění dojde v oblasti ochrany kritické infrastruktury soukromými bezpečnostními službami. Tuto ochranu bude moci vykonávat pouze provozovatel, který splňuje požadavky pro výkon citlivé činnosti, a to podle zákona o ochraně utajovaných informací a bezpečnostní způsobilosti. Ministerstvo vnitra bude mít možnost si pověření také ověřit u Národního bezpečnostního úřadu, který těmto provozovatelům bude vydávat bezpečnostní prověrky.

Na vytvoření zákona se podílí i soukromé bezpečnostní služby, které vycházejí především ze svých zkušeností při práci v tomto oboru. Nicméně velkým nedostatkem je, že Česká republika stále ještě nemá zákon o bezpečnostních činnostech, a to jako jedna z posledních zemí v Evropské unii. Pro představu, loni pracovalo v tomto sektoru téměř 49 tisíc zaměstnanců. Jejich pracovní náplní je většinou dohlížet na pořádek při veřejných akcích, ostraha majetku a osob a technická služba. Ve Francii po útocích teroristů v roce 2015 začali dokonce i pracovat na návrhu ozbrojit soukromé bezpečnostní agentury. Došlo by tak k posílení postavení tohoto sektoru bezpečnosti a v případě Francie by se tak zvýšil počet ozbrojených složek chránících bezpečnost ve státě o cca 112 tisíc. Pozice soukromých agentur by se tak dostala na podobnou úroveň jako má police či vojsko, tento krok by jistě provázela opatření kontroly schopnosti manipulace se zbraní, prověrky a jiné. Z pohledu organizovaného posílení bezpečnosti je to sice odvážný, ale do určité míry promyšlený a adekvátní krok. V rámci České republiky zavedením chystaného zákona, mírnějšího než ve Francii, dojde přinejmenším ke zkvalitnění poskytovaných služeb a pracovníků agentur.

Z důvodové zprávy k návrhu zákona o bezpečnostní činnosti je uvedeno následující:

„Soukromé bezpečnostní služby jsou významným doplněním bezpečnostního systému státu, zejména v oblasti prevence bezpečnosti osob a majetku. Jejich činnost znamená pozitivní příspěvek k bezpečnostní situaci země jen v tom případě, kdy bude jejich působení státem regulováno a kontrolováno a za předpokladu úspěšné spolupráce s hlavními subjekty spadajícími do systému vnitřní bezpečnosti“ [21].

9 DOTAZNÍK

Jednou z hlavních praktických informací o Europolu je zkušenost ze spolupráce. Proto byl na základě této myšlenky vytvořen kvalitativní dotazník, ve kterém byly otázky cíleny na zkušenosti s fungováním organizace, na oblasti spolupráce, přínosy a nedostatky v komunikaci, dále na pozitivní vliv na průběh vyšetřování či došetření zločinu nebo nepřesnosti či nedostatky při komunikaci a při vyšetřování. Vzhledem k tématu Diplomové práce byly otázky voleny tak, aby se především týkaly zkušeností ze spolupráce, případných nedostatků a možností vylepšení funkčnosti systému, ale také otázky na postoj k národním jednotkám, dále o možném postupu v rámci imigrační vlny a také jak postupovat v rámci policejních sborů ve státech na vnější hranici Evropské unie.

Tento dotazník byl poslán na Krajské ředitelství Policie České republiky Zlínského kraje a Policejní Prezidium Policie České republiky, ovšem v obou případech se nesetkal s pozitivní odpovědí. Odmítnutí vyplnění kvalitativního dotazníku ovlivnil postup vypracování této práce a negativním způsobem ovlivnil postoj ke spolupráci národních jednotek s univerzitami. V rámci vzdělávání a přínosu pravdivých informací bylo kontaktováno Oddělení prevence kriminality Zlínského kraje a Oddělení pro tisk Policejního Prezídia i s nabídkou případné autorizace textu před uveřejněním práce kvůli možné dezinterpretaci odpovědí na uvedené otázky. Byl brán i zřetel na možnost neposkytovat informace o probíhajících vyšetřováních či možnost neuvádět přesné informace například o pachatelích již proběhlých vyšetřování. Ani přes všechny tyto skutečnosti nebyly odpovědi ze strany dotazovaných složek poskytnuty a bylo zasláno negativní stanovisko k vyplnění dotazníku.

Vytvořený dotazník spolu se zamítavým postojem Policie České republiky jsou k nahlédnutí v přílohách této práce.

ZÁVĚR

Europol jako agentura propojující zpravodajské služby mezi členskými státy a třetími stranami je velmi přínosná. Její postupný rozvoj odpovídá možnostem dané doby. Nyní představuje agenturu s pevnými kořeny v právním systému Evropské unie. Její pozice se bude jistě nadále upevňovat a pravomoci rozšiřovat podle potřeby reakce na aktuální problémy. Mezi představiteli Evropské unie se po událostech z roku 2015 silně debatuje o posílení Europolu v odpovědi na potřebu zasahovat při mimořádných situacích v jednotlivých členských státech. Jednou z cest je jistě vytvoření Evropské hraniční stráže, která by měla možnost zasahovat ve spolupráci s členskými státy, velení těmto jednotkám by ovšem mohlo spadat pod operační oddělení Europolu.

Současné zastoupení jednotlivých členských zemí při spolupráci v rámci ochrany Evropské unie se zdá být odpovídající požadavkům nynější doby. Systém komunikace mezi styčnými osobami v sídle Europolu a kooperujícími národními jednotkami v jejich mateřském jazyce je zcela efektivní systém výměny informací. Nahrává tomu i propracovaný informační systém, rychlý a bezpečný systém přenosu dat a odpovídající ochrana dat. Po funkční stránce je Europol moderní a dobře propracovanou agenturou v oblasti zajištění bezpečnosti v Evropské unii.

Nedílnou roli při zajištění bezpečnosti hraje i hraniční agentura Frontex, která aktivně pomáhá v oblastech ochrany vnější hranice Evropské unie. Tento systém na bázi dobrovolnosti států je elegantním řešením, nicméně posílení pravomocí, množství členů, zvýšení rozpočtu a jeho případná transformace na Evropskou hraniční stráž by nebyla na škodu.

Národní jednotky stále představují jediný orgán v každém členském státě s pravomocí zasahovat. Jejich nesporná výhoda je znalost regionu, přítomnost zásahových jednotek a technického vybavení. V případě založení jakékoliv Evropské jednotky by bylo náročné přemísťovat potřebná zařízení na velké vzdálenosti, jejich pozice tak bude nadále nepostradatelná.

Co se týká ochrany hranic, je v rámci diplomové práce navrženo několik postupů, jak ji zvýšit. Uvědomění si problému a přijmutí nápravných opatření pouze v rámci Evropské unie není kvalitním řešením. Evropská unie by se měla věnovat i sousedům na hranicích a podporovat je tak, aby jejich pozice jakožto partnera EU byla stabilní a čitelná.

Přiliv migrantů přináší přijímajícím státům mnoho práce na několik dalších let. Řešení migrační krize nespočívá pouze v zastavení současné vlny, ale ve vyřešení problémů v místě jeho vzniku. Umírněná politika Evropské unie a podpora mírových jednání tak v tomto případě představuje omezení pro občany EU, jeden příklad z mnoha, je doporučení ženám nevycházet z domu samostatně. Střet náboženství nově příchozích lidí a starousedlíků by nemělo omezit svobodu lidí, kteří jsou v Evropě doma.

Důležitou roli v zajištění bezpečnosti v jednotlivých státech hrají také soukromé bezpečnostní služby. Jejich pomoc při udržení pořádku například při veřejných akcích je důležitým bezpečnostním prvkem. Pozice soukromých bezpečnostních služeb je v mnoha státech definována zákonem. V případě potřeby zvýšení počtu lidí pro zajištění bezpečnosti státu může být pro stát výhodné využít jejich služeb. V České republice zatím soukromé bezpečnostní služby zákon neřeší, nicméně nastal čas tuto oblast legislativně upravit.

Evropská unie má silnou pozici mezi světovými hráči v ekonomické, politické i vojenské oblasti. Neúplná názorová shoda členských států ji však mírně oslabuje, proto je potřeba stát se silným, jednotným a čitelným partnerem, a to nejen v oblasti informační spolupráce zpravodajských služeb členských států a Europolu, kde se tomu tak děje ve vysoké míře.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] Encyklopedie EU. *Euroskop.cz* [online]. ČR: Atrium, 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <https://www.euroskop.cz/291/sekce/t-u/>
- [2] History. *Europol* [online]. NL: Europol, 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <https://www.europol.europa.eu/content/page/history-149>
- [3] Governance of the EU: The Reform Debate on European Agencies Reignited ANDOURA, S. a P. TIMMERMAN. [online]. European Policy Institutes Network, 2008 [cit. 2016-05-15]
- [4] The First Years, 1999-2004. *Europol* [online]. NL: Europol, 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <https://www.europol.europa.eu/content/page/first-years>
- [5] The growth to maturity, 2005-2008. *Europol* [online]. NL: Europol, 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <https://www.europol.europa.eu/content/page/growth-maturity>
- [6] Changing legal basis: steps to becoming an EU agency. *Europol* [online]. NL: Europol, 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <https://www.europol.europa.eu/content/page/becoming-eu-agency-1859>
- [7] Beyond Design - The Evolution of Europol and Eurojust. BUSUIOC, M. a M. GROENLEER. *Perspectives of European Politics and Society* [online]. 3. Delft, The Netherlands: Routledge, 2013, s. 285-304 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/228123829_Beyond_Design_The_Evolution_of_Europol_and_Eurojust
- [8] Director of Europol. *Europol* [online]. NL: Europol, 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <https://www.europol.europa.eu/content/director-europol>
- [9] Deputy director of Europol, Operations department. *Europol* [online]. NL: Europol, 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <https://www.europol.europa.eu/content/deputy-director-europol-operations-department>
- [10] Deputy director of Europol, Governance department. *Europol* [online]. NL: Europol, 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z:

- <https://www.europol.europa.eu/content/deputy-director-europol-governance-department>
- [11] Deputy director of Europol, Capabilities department. *Europol* [online]. NL: Europol, 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <https://www.europol.europa.eu/content/deputy-director-europol-capabilities-department>
- [12] Staff statistics. *Europol* [online]. NL: Europol, 2015 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <https://www.europol.europa.eu/content/page/staff-statistics-159>
- [13] Europol's priorities. *Europol* [online]. NL: Europol, 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <https://www.europol.europa.eu/content/page/europol%E2%80%99s-priorities-145>
- [14] Management & Control. *Europol* [online]. NL: Europol, 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <https://www.europol.europa.eu/content/page/management-147>
- [15] *Data protection at Europol* [online]. The Hague, The Netherlands: Europol, 2012 [cit. 2016-05-15]. ISBN 978-92-95078-31-4. Dostupné z: https://www.europol.europa.eu/sites/default/files/publications/europol_dpo_booklet_0.pdf
- [16] The Europol celebrates 10th European data protection day. *Europol* [online]. NL: Europol, 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: https://www.europol.europa.eu/latest_news/europol-celebrates-10th-european-data-protection-day
- [17] SIENA. *Europol* [online]. NL: Europol, 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <https://www.europol.europa.eu/content/page/siena-1849>
- [18] SIENA for Anti Corruption Authorities. *EUROPEAN PARTNERS AGAINST CORRUPTION* [online]. EUROPEAN CONTACT-POINT NETWORK AGAINST CORRUPTION, 2013 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: http://www.epac-eacn.org/news/newsletter/doc_view/99-siena-for-anti-corruption-authorities-bak

- [19] FRONTEX a jeho role v ochraně hranic EU. Středoevropské politické studie [online]. 2010, XII.(2-3), 183-201 [cit. 2016-02-04]. ISSN 1212-7817. Dostupné z: <http://www.cepsr.com/clanek.php?ID=416>
- [20] NEAL, Andrew W. Securitization and Risk at the EU Border: The Origins of FRONTEX. *Journal of Common Market Studies* [online]. 2009, 47(2), 333-356 [cit. 2016-02-04]. Dostupné z: <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1468-5965.2009.00807.x/epdf>
- [21] *Vládní návrh Zákona o bezpečnostní činnosti* [online]. ČR: Ministerstvo vnitra, 2015 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=114599>
- [22] Azylová politika. *Evropský parlament* [online]. NL: Evropský parlament, 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: http://www.europarl.europa.eu/atyourservice/cs/displayFtu.html?ftuId=FTU_5.12.2.html
- [23] Úmluva o právním postavení uprchlíků. *Organizace pro pomoc uprchlíkům* [online]. ČR: Organizace pro pomoc uprchlíkům, 2004 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <http://www.opu.cz/cz/article/53>
- [24] Maastricht Treaty. *CVCE* [online]. 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <http://www.cvce.eu/content/publication/1998/11/25/81cd79c8-b4aa-404f-b858-bdb8305cfbc6/publishable.jpg>
- [25] Sídlo Europolu. *Voice of America* [online]. 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: http://gdb.voanews.com/1A2289EE-8849-4F90-A0F0-0AFE4676BEE4_mw1024_s_n.jpg
- [26] Logo Europolu. *Delegation of the European union and the United states* [online]. 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <http://www.euintheus.org/wp-content/uploads/2015/03/europol-logo.jpg>
- [27] Jednání o Lisabonské smlouvě. *Amazon simple storage service* [online]. 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <https://s3.eu-central-1.amazonaws.com/euobs-media/9809d028a3e71166ae8a82351601305c.jpg>

- [28] Účastníci na jednání o Lisabonské smlouvě. *Amazon simple storage service* [online]. 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <https://s3.eu-central-1.amazonaws.com/euobs-media/f048d297f4d9148176ca32f2a2b68ce9.jpg>
- [29] Organizační struktura Europolu. *Europol* [online]. 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: https://www.europol.europa.eu/sites/default/files/images/organigramme_jun2015.gif
- [30] Zasedání Evropského parlamentu. *Wikimedia Commons* [online]. 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:European_Parliament_Strasbourg_Hemicycle_-_Diliff.jpg
- [31] Postavení států v rámci Schengenu. *Schengen visa info* [online]. 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: http://www.schengenvisainfo.com/wp-content/uploads/2014/01/schengen_eu_countries.jpg
- [32] Znak Policie ČR. *Novinky.cz* [online]. 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: https://im.novinky.cz/139/201395-top_foto1-gw1ci.jpg
- [33] Řada u tzv. Hotspotu na Řeckém ostrově Kos. *Ekathimerini.com* [online]. 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: http://www.ekathimerini.com/resources/2016-02/kos_web-thumb-large.jpg
- [34] Logo agentury Frontex. *Jakub Piskorski* [online]. 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: http://piskorski.waw.pl/wibc2013/WIBC_files/images/frontex_logo.png
- [35] Rozpočet Europolu. *Frontex* [online]. 2016 [cit. 2016-05-15]. Dostupné z: <http://frontex.europa.eu/about-frontex/governance-documents/>

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

ATF	Bureau of Alcohol, Tobacco, Firearms and Explosives (Úřad pro alkohol, tabák, zbraně a výbušniny)
AWF	Europol analysis work files (Analytické pracovní soubory Europolu)
CEPOL	European Police College (Evropská policejní akademie)
CERTs	Computer Emergency Response Teams (Týmy řešící počítačové nouzové situace)
COSI	Standing Committee on Operational Cooperation on Internal Security (Výbor pro operativní spolupráci v oblasti vnitřní bezpečnosti)
COSPOL	Comprehensive, Operational, Strategic Planning for the Police (Program na výměnu informací mezi policejními prezidenty)
CRATE	Central Record of Available Technical Equipment (Centrální registr technického vybavení)
ČR	Česká republika
DEA	Drug Enforcement Administration (Národní úřad pro kontrolu obchodu s drogami)
EC3	European Cybercrime Centre (Evropské centrum pro boj proti kyberkriminalitě)
ECA	European Court of Auditors (Evropský účetní dvůr)
EDU	Europol Drug Unit (Protidrogová jednotka Europolu)
EIS	Europol Information System (Informační systém Europolu)
ENISA	European Network and Information Security Agency (Evropská agentura pro bezpečnost sítí a informací)
ENU	Europol National Unit (Národní jednotku Europolu)
EU	European Union (Evropská unie)
EUROJUST	European Union's Judicial Cooperation Unit (Jednotka Evropské unie pro justiční spolupráci)

EUROPOL	European Police Office (Evropský policejní úřad)
EUROSUR	European Border Surveillance System (Evropský systém dohledu na hranicích)
FBI	Federal Bureau of Investigation (Federální úřad pro vyšetřování)
FRONTEX	EU Border Management Agency (Evropská agentura pro ochranu hranic)
IAF	Internal Audit Function (Funkce interního auditu)
IAS	Internal Audit Service (Útvar interního auditu)
ICE	Immigration and Customs Enforcement (Imigrační a naturalizační úřad)
IRS	Internal Revenue Service (Daňová služba)
IRU	Internet Referral Unit (Jednotka postupu na Internetu)
JITs	Joint Investigation Team (Společné vyšetřovací týmy)
LIBE	The Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní záležitosti)
NCSC	National Cyber Security Centre (Národní středisko pro kybernetickou bezpečnost)
OCTA	Organised Crime Threat Assessment (Posouzení hrozeb organizovaného zločinu)
OLAF	European AntiFraud Office (Evropský úřad pro boj proti podvodům)
OO	Opening Orders (Přístupová pravidla)
RABITs	Rapid Border Intervention Teams (Týmy rychlého zásahu na hranicích)
TFEU	Treaty on the Functioning of the European Union (Smlouvy o fungování Evropské unie)
TREVI	Terrorisme, Radicalisme, Extrémisme, Violence Internationale (Terorismus, radikalismus, extremismus a mezinárodní násilí)

SEZNAM OBRÁZKŮ

<i>Obrázek 1. Zasedání v Maastrichtu [24].</i>	12
<i>Obrázek 2. Současné sídlo Europolu v Haagu v Nizozemí [25].</i>	14
<i>Obrázek 3. Logo Europolu [26].</i>	15
<i>Obrázek 4. Jednání o Lisabonské smlouvě [27].</i>	21
<i>Obrázek 5. Účastníci na jednání o Lisabonské smlouvě [28].</i>	22
<i>Obrázek 6. Organizační struktura Europolu [29].</i>	23
<i>Obrázek 7. Vývoj počtu zaměstnanců Europolu [12].</i>	26
<i>Obrázek 8. Počty zaměstnanců podle národnosti [12].</i>	26
<i>Obrázek 9. Zasedání Evropského parlamentu [30].</i>	30
<i>Obrázek 10. Formulář pro zadávání požadavku do systému SIENA [18].</i>	35
<i>Obrázek 11. Požadavek v systému SIENA [18].</i>	37
<i>Obrázek 12. Detail požadavku [18].</i>	38
<i>Obrázek 13. Postavení států v rámci Schengenu [31].</i>	39
<i>Obrázek 14. Znak Policie ČR [32].</i>	44
<i>Obrázek 15. Loga zpravodajských služeb, zleva ÚZSI, BIS a VZ [Vlastní zdroj].</i>	46
<i>Obrázek 16. Řada u tzv. Hotspotu na Řeckém ostrově Kos [33].</i>	51
<i>Obrázek 17. Logo agentury Frontex [34].</i>	53
<i>Obrázek 18. Největší bezpečnostní agentury v ČR, zleva ASBS, AGA, SC [Vlastní zdroj].</i>	57

SEZNAM TABULEK

<i>Tabulka 1. Státy mimo EU a počet zaměstnanců [12].....</i>	<i>27</i>
<i>Tabulka 2. Vývoj rozpočtu Frontexu [35].</i>	<i>41</i>

SEZNAM PŘÍLOH

Kvalitativní dotazník

Stanovisko Krajského ředitelství Policie ČR Zlínského kraje

PŘÍLOHA P I: KVALITATIVNÍ DOTAZNÍK

Kvalitativní dotazník k diplomové práci na téma „Organizace a fungování Europolu“

Změnila se práce policie po vstupu do Evropské unie? Popřípadě jak?

Využil jste již při své práci Europol? Jak často a při jakých příležitostech? Uveďte příklad.

Jaké jsou vaše zkušenosti s Europolem?

Jaké jsou podle Vás hlavní cíle Europolu?

Co by podle Vás měl Europol poskytovat?

Jak hodnotíte organizaci jako celek?

Popřípadě chybělo Vám něco při spolupráci s ním? Co by se dalo při spolupráci vylepšit?

Jak se změnila spolupráce s Europolem po zahájení současných imigračních vln?

Uveďte možnosti spolupráce s ostatními členskými státy v souvislosti s ochranou hranic Evropské unie v rámci imigrační vlny.

Jak postupovat v problému přílivu imigrantů do EU v rámci policejních sborů?

Preferujete význam národních jednotek před společnou Evropskou jednotkou? Proč?

Jaký by podle Vás měl být postup policie v zemích na vnější hranici EU?

Jak regulovat počet přistěhovalců?

PŘÍLOHA P I: STANOVISKO KRAJSKÉHO ŘEDITELSTVÍ POLICIE ZLÍNSKÉHO KRAJE

Pomáhat a chránit

KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE ZLÍNSKÉHO KRAJE

Oddělení tisku a prevence

Č. j. KRPZ-44193-1/ČJ-2016-1500PI

Zin 22. dubna 2016

Počet stran: 1

Pan
Bc. Martin Vaněk
vanekmartin3@gmail.com

Odpověď na emailový dotaz ze dne 21. dubna 2016

Na základě Vašeho emailového dotazu ze dne 21. dubna 2016 Vám sděluji, že si vážíme Vašeho vstřícného zájmu o Policii ČR, bohužel stanovisko ze strany Krajského ředitelství policie Zlínského kraje k poskytnutí podkladů k Vaší diplomové práci je negativní.

S pozdravem

—
Vyřizuje: por. Bc. Jitka Lysáčková
komisař
974661208

Za správnost:
por. Bc. Jitka Lysáčková

mjr. Mgr. Lenka Javorková, v. r.
vedoucí oddělení

www.policie.cz

J. A. Bati 5637
760 01 Zlín

Tel.: 974 661 207
Fax: 974 661 900
Email: krpz.tisk@pcr.cz
ID DS: w6thp3w

Bc. Jitka
Lysáčková

Digitálně podepsaný Bc. Jitka Lysáčková
Ověřit podpis můžete kliknutím na odkaz
www.policie.cz/podpis
Podpis je elektronický a není možné ověřit
jeho obsah. Podpis je elektronický a není možné
ověřit jeho obsah. Podpis je elektronický a není
možné ověřit jeho obsah.